

od sex oqazΛ

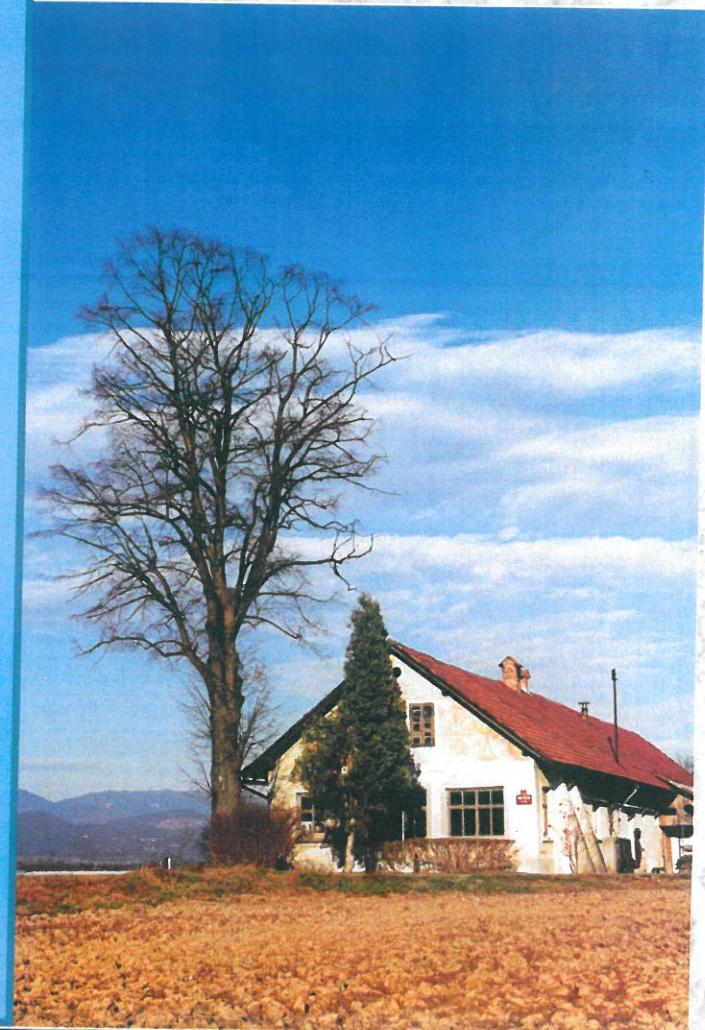
Zamuda pri
načrtih za
središče Trzina?

Kaj sem ti storil?
Polemika med
trzinskimi kulturniki

Fantje, ki se upajo
Pogovor z
Renatom Volkerjem

Pri Matijezu je
bila tudi sirarna

BAHNE®

Servis Trzin

SUPER POPUSTI ZA VOZILA IZ ZALOGE
KREDIT OD TOM + 0%
PREVZEM VOZIL BREZ PLAČILA
VSI MODELJI NA ZALOGI

Trzin, Ljubljanska 24,
tel.: 061/721 720,
fax: 061/712 032

Trgovina: 061/722 777,
prodaja vozil: 061/712 234

Mondeo EXPLORER
Fiesta ESCORT
KA

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Menges
tel.: 738-980

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Prodajni center Latkova vas
Latkova vas 84, PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

Fransizing: Siporec - SAM
SAK d.o.o., KISOVEC
TEL: 060/71-182

VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

še po starih cenah vam nudimo:

- strešniki BRAMAC
- opeko MODULARNI BLOK in ostale opečne izdelke
- IZOLACIJSKI material
- APNO, CEMENT
- zidarsko ORODJE, in drugo potrebno za gradnjo in obnovo
- mešalce, cevne odre, podpornike...
- stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX, parket, program JUB-a...
- Nudimo možnost DOSTAVE Z AVTODVIGALOM

V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7 - 19 ure, ob sobotah od 7 - 13 ure.

ODSEV

ČE NE VIDIŠ ČEZ SVOJ PRAG

Kultura je zelo širok pojem. O tem so pisali obsežne študije, knjige, doktorate in magisterije. V osnovi gre za vso človeško ustvarjalnost, v enem od ožjih smislov pa za posameznikovo prikazovanje odnosa do življenja in sveta okoli nas. Svoje poglede na življenje lahko predstavimo s slikami, glasbo, pisano besedo, poezijo in tudi z gledališkim ustvarjanjem.

Možnosti za prikazovanje svojega odnosa in videnja življenja je neštečo, praktično toliko, kot je ljudi. Vsak s svojimi očmi vidi in dobiča svet okrog sebe. Tako je prav in celo zanimivo, narobe pa je, ko začne nekdo trditi, da je pravilen le njegov pogled na svet. Spomnimo se samo, kako enolična je postala Kitajska, ko so vse prebivalce stlačili v preproste delavske uniforme in uničili tisoče templjev in drugih pričevanj o bogastvu in raznolikosti kitajske kulture. Uniformno, enoglasno razmišljanje so zahtevali tudi drugi diktatorji, spomnimo se le Hitlerja in Stalina. Ti so naš svet kreplki osmislili.

V Trznu se je zdaj, takoreč, vnela, zaenkrat še tiha, vojna med starejšimi in mlajšimi kulturniki. S pisanjem v našem glasilu smo k temu nekote prispevali celo mi. Težava je v tem, da smo imeli pred desetletji v našem kraju dobro skupino igralcev in da imamo tudi zdaj kar uspešne gleda-

lišnike, da pa njihove poti ustvarjanja niso enake. Eni se gojili gledališko ustvarjanje v klasičnem pomenu, drugi pa zdaj hodijo po sodobnejših poteh. Nekateri posamezniki starejše generacije so dosegali vrhunske rezultate, bili so res dobri, prav tako kot so dobri tudi nekateri posamezniki v mlađi generaciji. Pospoljevanje je nevarno. Škodljivo pa je tudi trkanje le po svojih prsih in omalovaževanje drugih. To kaže na premajhno KULTURO - premajhno seznanjenost, poznavanje - izobrazbo, če hočete, in pa na nerazumevanje, nestrpnost - premajhno srčno kulturo, če želite. Zelo narobe je, če trdijo: "Mi smo (samo bili) ali in omega (začetek in konec), drugi pa so podeni!" To je krivično in ozko. Mladi kulturniki bi se lahko zamislili nad razmerami, v kakršnih so včasih delovali, ko še ni bilo kulturnega doma ali pa je bil še v izgradnji, neopremljen, ko še ni bilo televizije in sodobnih možnosti izražanja. Starejši pa bi se lahko zamislili nad pogojem dela mlade generacije, ko publiko "odzira" televizija, ko so na voljo res kakovostni filmi in številne profesionalne priredite, ki se jim ob bok težko postavljajo manjše gledališke skupine s svojo, še vedno, amatersko tehniko.

Dobri, pravzaprav odlični, so bili trzinski gledališčniki, ki so uspeli pred desetletji klub številnim težavam, tako srčno braniti in gojiti slovensko besedo, vzgajati ljudi in v njihovo življenje vnašati kulturo. Vse priznanje pa si zaslужijo tudi sedanji ustvarjalci, ki jim uspeva pritegniti pozornost javnosti in po njihovo opozarjanju na probleme sodobnega življenja. Vsi so zaslužni za poznavanje Trzina v bližini in daljnji okolici, za dvig ugleda našega kraja.

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Števe

Člani uredniškega odbora:
Tone Iavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan,
Jane Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak,
Moja Senica in Jože Štih

Tehnično urejanje:
Emil Pevec

Fotografije:
Moja Rutigaj

Lektoriranje:
Marija Lukanc

Tisk:
Ravant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1200 izvodov

Glastilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trznu.

ISSN 1408-4902

Po izmeni Ministrstva za kulturo Republike Slovenije M. 418 - 395/97 krajenvi časopis Odsev spada med proizvode informacijskega značaja iz 13. točke tarife knjigovne 3, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Narobe pa je, če trdijo, mi smo vse, drugi pa so nič. To ni kulturno! Če hočemo razumeti sporocilnost sedanjih predstav, se moramo zamisliti, moramo se jim posvetiti. Prav tako se je treba zamisliti nad sporocilom in poslanstvom nekdanjih predstav, nad delom nekdanjih in sedanjih gledališčnikov.

Trzinska kultura bi bila lahko precej obogatena, če bi vsi našli skupno, strpno pot sodelovanja. Živi in pusti žive! Naj mladi delajo po svoje, tisti, ki bi želeli več klasike, pa naj za to tudi zavajajo rokave. V prejšnji številki Odseva smo prikazali, kako so kulturniki delovali nekoč, spregovorili smo tudi o sodobnem trzinskem kulturnem trenutku. Ali se ne bi dalo združiti sil? Interesi ljudi so zelo različni. Enim je všeč nekaj, drugim pa drugo. Zakaj jim tega ne bi dali? V februarškem Odsevu je bilo tudi vabilo ljubiteljem petja, objavili smo pobudo za preimenovanje kulturnega društva, tokrat objavljamo nekaj odmevov in razmišljaj o trzinski kulturi.

Zl nismo mogli objaviti anonimnega pisma na temo: Ali smo Trzinci ali nismo? Ni treba skrivati v anonimnosti svojih misli! Pisma lahko po presoji urednikov objavimo anonimna, če je naslov pisca v uredništvu. Vseeno pa upamo, da smo navrgli dosti idej za bližnjih občni zbor kulturnega društva. Upamo, da v prihodnjih številkah ne bo treba objavljati žaljivih polemik in da bomo lahko pisali o še bogatejši in pestrejši dejavnosti KUD-a.

Urednik

IZ VSEBINE:

INTERVJU: KAREL JERIČ - NAMIG IZ VESOLJA (2. DEJ)	10
INTERVJU: DAVERO ...	11
VELIKA NOČ JE PRED VRATI	16
INTERVJU: VIOLETA MORDJEJ - VRHUNSKA KOTALKARICA IN USPEŠNA TRENERKA	20
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	28

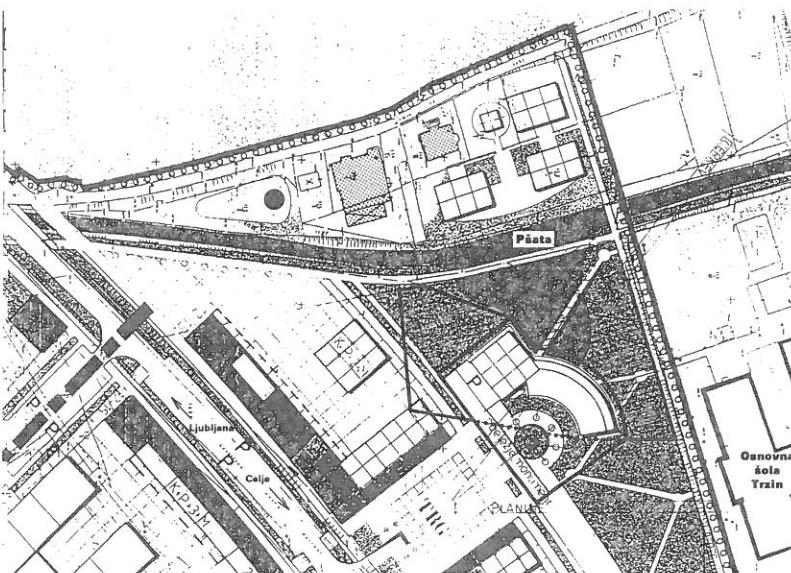
Slika na naslovnicici:

Kržišnikova hiša - njeni zidovi lahko povedo zanimiv del trzinske zgodovine. V kratkem pa se bo moralna umakniti trzinski obvoznici.
(foto: Mojca)

Enkrat premisli, preden kaj daš,
dvakrat, preden kaj vzameš,
in tisočkrat,
preden kaj zahtevaš.

(Marie von Ebner - Eschenbach)

ZAMUDA PRI NAČRTIH ZA UPRAVNO SREDIŠČE?

V prejšnjih številkah Odseva smo pisali o tem, da nameravajo na območju, ki ga imenujejo T 3, leži pa južno od trzinske osnovne šole, zgraditi center Trzina. Del tamkajšnjih zemljišč je že odkupljen, objavili pa smo tudi načrte, kako naj bi izgledalo bodoče središče. Kot smo neuradno izvedeli, naj bi izvajalci v kratkem začeli z deli v prvi fazi gradnje središča Trzina. Imeli smo nekaj težav z iskanjem sogovornikov, zato lahko objavimo neuradne podatke, ki pa smo jih prejeli iz dokaj zanesljivih virov. Izvedeli smo, da izvajalci zdaj zbirajo le še zadnjo potrebnou dokumentacijo, da pa je bilo treba v načrti vnesti nekaj popravkov. Po zadnjih podatkih naj bi v sklopu centra Trzna sezidali tudi približno 200 novih stanovanj.

Izvedeli smo tudi, da naj bi zaradi zamud pri projektiraju bodočega upravnega središča Trzina gradnjo objekta, kjer naj bi v bodoče imela svoj sedež KS, potisnili v drugo fazo urejanja centra, čeprav je KS sprva gradnjo tega centra pogovorila prav z ureditvijo upravnega središča kraja v prvem obdobju. Glavni trg pred upravnim središčem naj bi postal točka združevanja vseh krajanov. Preko njega naj bi vodile poti prebivalcev, ko bodo hiteli po svojih opravkih, celostno podobo oziroma nekakšen zaključek pri naj bi mu na severni strani dajala polkrožna stavba z upravnimi prostori KS ali mogoče bodoče občine. Pred poslopjem smo predvideli prostor za nekakšen spomenik, na primer trzinski bitki ali pa kako drugo umetniško skulpturo.

Skozi glavni vhod v polkrožni objekt s sedežem uprave naj bi prišli v večjo razgibanou vhodno dvoranico, v kateri bo možnost

objavljamo na teh straneh. Objekt naj bi bil sestavljen iz dveh delov, v polkrožnem delu naj bi bil sedež KS in drugi upravni prostori, v pravokotnem objektu, ki zaključuje polkrog, pa naj bi bili poslovni prostori in prostori, namenjeni še drugim dejavnostim.

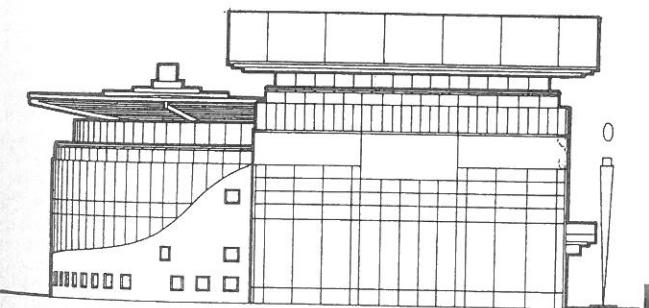
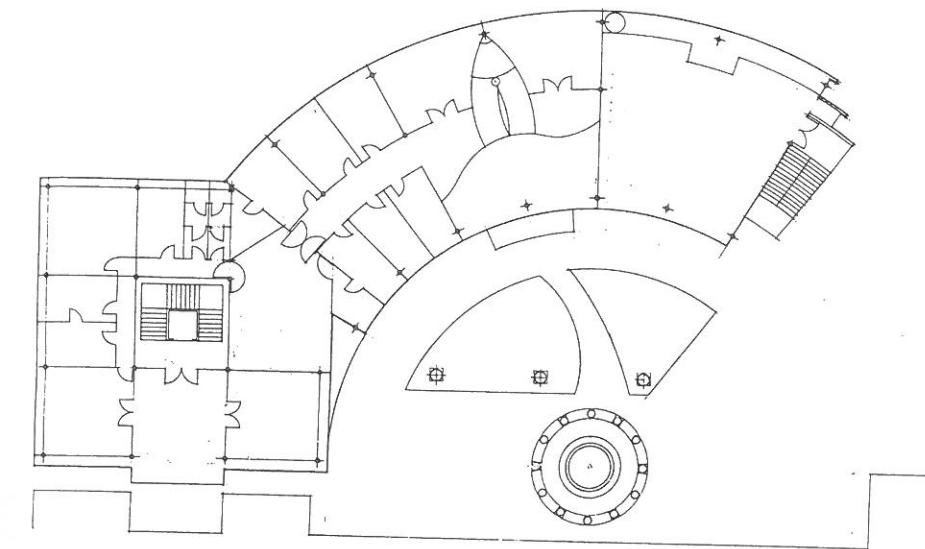
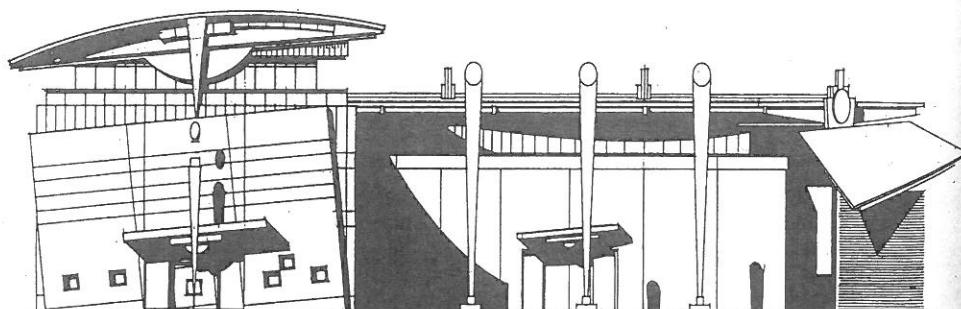
"Mislim, da je bila zahteva Trzincev, da v sklopu območja T 3, ki naj bi postalo središče Trzina, uredijo tudi lokalno upravno središče, upravičena, saj je lokacija markantna in dobro izbrana," je svojo predstavitev začel inž. Ulčar. "Oblikovali smo urbanistično rešitev, ki predvideva, da bi takšen objekt postavili v podaljšku glavnega trga, že v predelu zelenih površin med OS in poslovno in stanovanjskimi objekti centra. Funkciji bodočega centra smo prilagodili oblikovanje celotnega območja. Glavni trg pred upravnim središčem naj bi postal točka združevanja vseh krajanov. Preko njega naj bi vodile poti prebivalcev, ko bodo hiteli po svojih opravkih, celostno podobo oziroma nekakšen zaključek pri naj bi mu na severni strani dajala polkrožna stavba z upravnimi prostori KS ali mogoče bodoče občine. Pred poslopjem smo predvideli prostor za nekakšen spomenik, na primer trzinski bitki ali pa kako drugo umetniško skulpturo."

za pripravo raznih manjših priložnostnih

prireditev. V prilici bo možnost ureditve sprejemnice ali manjšega lokalčka, zraven pa bodo prostori za zaposlene v KS ali občini, sejne sobe in urad, odvisno pač od potreb kraja. Podobni prostori bodo tudi v prvem in drugem nadstropju. Na vzhodni

strani objekta naj bi zgradili manjšo dvoranico. Grajena naj bi bila tako, da bi se tla od zadnje strani spuščala proti odru, kar bi omogočilo, da bi pod večjo dvoranico uredili še manjšo. Idej za to, kako bi lahko uporabili takšno dvoranico, je veliko.

Pod poslopjem bi uredili parkirišča, na up-

RTV SERVIS

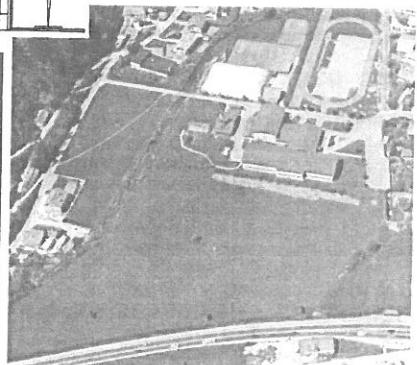
GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

Popravila:

- TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

rnovo poslopje pa bi se navezovalo poslovno poslopje, kjer bi bili lahko prostori za pravnike, zavarovalnico, banko ipd. Dejavnost uradov v poslovnom objektu naj bi se navezovala na dejavnost KS oz. občine, zato bi bila objekta lahko povezana v nekakšno celoto.

Poslovno poslopje naj bi investirali z zasebnim kapitalom.

Če bo svet KS na prihodnji seji potrdil zasnovno bodočega upravnega sedeža našega kraja, bodo lahko projektni nadaljevali z risanjem podrobnejših načrtov, kjer bo namembnost posameznih prostorov že podrobnejše opredeljena, investitorji pa bodo lahko začeli zbirati vsa potrebna dovoljenja za začetek del. Prav bi bilo, da bi bodoči sedež KS začeli graditi v prvi fazi urejanja centra Trzina - T 3.

Miro Štěbe

DROBIR IZ PISARNE KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

Ideja o samostojni občini Trzin ni pozabljena

V vodstvu KS Trzin pravijo, da bodo morda navideznemu zatišju v prizadevanjih za osamosvojitev Trzina v ustavnovitev lastne občine ideje in želje niso pozabili ali odrihnili na smetišče zgodovine. Trdin so odločeni, da bodo storili vse, da bo Trzin enkrat v prihodnje samostojna občina. O upravičenosti te zahteve jih praktično vsak dan spomni občina Domžale sama s svojim delovanjem in ukrepi. V Domžalah se do Trzina še naprej obnašajo tako mačehovsko in tudi tisti stvari v Trzinu, za katere so že pobrali denar, ne naredijo. Vsa "vlaganja" v Trzin so le pesek v oči. Zaradi izredno močnega lobiranja domžalske strani v republike telesih, Trzinci, kot kaže, zdaj še ne bomo imeli možnosti, da se ponovno izrečemo o tem, ali želimo svojo občino ali ne, vendar ta točka ne bo kar tako lahko zginila z dnevnega reda trzinske KS.

Glede obvoznice nič pretresljivo novega

Ob cesti mimo OIC še naprej pridno brnijo gradbeni stroji in bodoča cesta vse bolj kaže svoje obrise, vendar pa se v mesecu dni, odkar smo zadnjic pisali o tej temi, nì zgodilo nič pretresljivega. Investitorji še vedno niso dobili vseh soglasij in pridobili vseh zemljišč. Napovedujejo sicer, da bodo vsa odprta uprašanja v kratkem rešili, vseeno pa smo ob tem nekote tudi malo črnogledi. Upamo, da se bodo stvari le razvile tako, da bo večina zadovoljna.

Ob tem dodajmo še to, da so za novo bencinsko črpalko na območju T-12, med OIC in preostalim Trzinom, le dobili gradbeno dovoljenje in so zdaj dela zares stekla. Gradbinci napovedujejo, da bodo črpalko končali v treh mesecih - 90 delovnih dneh, tako da bomo bencin iz črpalk lahko točili že konec maja ali najkasneje v začetku junija.

Kabelska televizija

Precej bralcov nas sprašuje, kaj je novega v zvezi s kabelsko televizijo. Na KS so ustavnovili poseben odbor, ki se ukvarja s tem vprašanjem. Dobili so dva projekta že delujočih kabelskih televizij in zdaj ju strokovno proučujejo. Pravijo, da je še zlasti dober eden od obeh projektov in da bi ga verjetno lahko prikrojili trzinskim potrebam. Predstavniki KS so navezali vrsto stikov z raznimi projektantmi in upravljalci že delujočih kabelskih sistemov. V pogovorih z njimi zbirajo uporabne informacije, še zlasti gle-

de cene. Napovedujejo, da bodo v kratkem začeli delati tudi konkrete načrte za trzinsko kabelsko televizijo. Ko bodo ti narejeni, bodo na KS lahko začeli zbirati vsa potrebna dovoljenja in po napovedi bti kabelsko televizijo v Trzinu lahko začeli urejati še letos.

Krajevni praznik

Na KS Trzin precej pozornosti namenjajo tudi pripravam na prvo praznovanje trzinskega krajevnega praznika. Kot smo že zapisali v prejšnjih številkah Odseva, bomo Trzinci svoj praznik praznovali 15. maja, ob obletnici prve omembe Trzina v pismih virih. Pražnično bo pravzaprav ves mesec maj, saj bodo vsa trzinska društva v počastitev 725. obletnice prve omembe kraja pripravila številne prireditve. Na KS so ustavnovili poseben odbor, v katerem so zbrani predsedniki vseh trzinskih društev, vrtca in šole ter predstavniki KS. Odbor naj bi usklajeval program prireditve, Svet KS pa je sestavil tudi komisijo za priznanja, ki bo sestavila pravilnik o nagradjanju, in že zbirala predloge, komu naj bi ob prvem trzinskem prazniku podelili še načevje tri krajevna priznanja, saj želijo, da bi jih dobili res le najzaslužnejši in da pomen teh priznanj ne bi zvoden zaradi številnosti.

Po doseglih podatkih bodo za uvod v trzinsko praznovanje poskrbeli gasilci, ki bodo 4. maja, na Florjanovo nedeljo, poskrbeli za posebej slavnostno obeležitev praznika svojega zavetnika.

Pester program v počastitev krajevnega praznika pripravljajo člani planinskega društva, saj bodo takrat med drugim pripravili razstavo in organizirali več izletov. Obiskali bodo Polhograjsko Grmado, vrh, na katerega so se trzinski planinci prvič samostojno, v lastni organizaciji, kot člani trzinske planinske sekcije, povzpeli. Za vse, ki jim je všeč vesela planinska druščina, ne morejo pa se pojaviti s posebno dobro telesno pripravljenostjo, bodo podobno, kot so se lani peljali na Višnje, letos pripravili izlet na Sveti gore v Obsotelju. Izlet bo zanimiv tudi, ker bodo obiskali še celo vrsto drugih zanimivih krajev. Člani mladinskega odseka bodo pripravili predavanje o svojih mladinskih planinskih taborih, 20. maja pa bo njihov gost v avli OS Trzin izvrstni slovenski himalapec Pavle Kozjek.

KAJ SEM TI STORIL?

Zakaj toliko žolča na starejšo gledališko generacijo?

Ne morem si kaj, da se ne bi oglasila na Napisanje Jožeta Štihha v januarski številki Odseva pod naslovom "Lep gledališki pozdrav..."

Mrtvi se pač ne morejo oglasiti, zato imamo še živi dolžnost ob ponivanju, morda bolje rečeno bolečini - nekote zadani, sedanjih gledaliških skupin KUD-a Trzin pojasniti in osvetlit dogajanja in delo KUD-a Trzin v preteklosti.

Res se časi spreminjajo in z njimi tudi mi. Dejstva pa ostajajo! Zato k stvari.

Odrška dela izpred dvajset, trideset, celo štrideset let morda ne bi škodila tudi danšnjih mladi generacij. Zakaj?

Ali naj zanikamo naše korenine - slovenske pisatelje kot so Linhart, Jurčič, Tavčar, Finžgar, Cankar, in poslanstvo še drugih kot so Nušić, Čehov itn. Ali njihova dedičina ni vredna vsega globokega spoštovanja? Po sedanjih merilih verjetno ne.

Kdo je ohranjal slovensko besedo? Vsaka predstava v domačem kraju je v ljudeh pustila vsaj delček sporočila o lepoti življenja, obogatjenega z dobrosrčnostjo, iskrenostjo, ljubezni, poštenosti - srčno kulturno. Iz tega nagiba so polnili dvorano, ne glede, kdo je igral ...

Igralci so z dušo in telesom živeli za lepo besedo. Trdim, da daleč od slabe igre in hudič napak! Sicer pa, kje jih ni? Ni jim bilo mar žrtev, kot je bilo zmrzovanje v nezakurjeni dvorani, bralne vaje po zasebnih hišah ali šolski učilnici. Vse so storili za

naš kulturni dom, našo dvorano. Da so priskrbeli manjkojoče zastore, peči, električno napeljavo in druge pripomočke. Vse so počeli z enim ciljem: bogatiti kulturno življenje tako posameznikov kot kraja.

Mimogrede - kaj s svojim delom današnji kudovci lahko pokažejo? Morda dela in igre brez pravih sporocil? Razkazovanje nagib teles, nad katerimi se celotno trzinsko občinstvo zgraža?

V ilustracijo na opazko slabe igre amaterev: Če je bilo igranje tako slabo, zakaj toliko nagrad: Kersnikova, Linhartova, razna občinska priznanja tako društvu kot posameznikom? Zakaj toliko vabil za gostovanja po širši Sloveniji in izven nje? Zakaj vabila igralcem, da naj kot gostje sodelujejo pri drugih gledaliških skupinah? Morda zato, ker smo bili dobri vinski zivalci? Huda obtožba.

Kakšna dvojničnost pisca "In memoriam Ančki Štefe"!

"Dobro zalisti kulturni praznik." - Res je bil kulturni praznik. Ko smo igrali, so bila gostišča prazna, ker so bili vsi na predstavi. Edino gostilnici so bili, ki so nam poplačali trud s prigrizkom in ne zanimali. Bilo je napisano pravilo: po vsaki igri so bili igralci gostje drugega gostišča - da ne bi bil kdo izvezet.

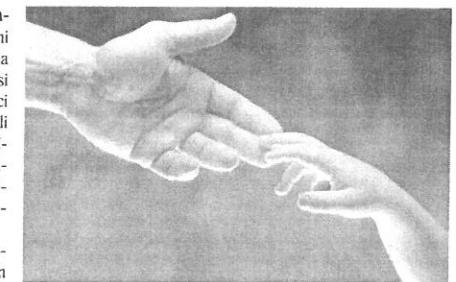
Trdim, da se iz tega "zalivanja" niso rojevali drogiranci in

samomorilci, ampak kleni Slovenci in Slovenke. Da, Trzin je bil ena sama duša in srce. Ali to lahko rečemo za naš kraj danes?

In za konec:

1. O bogatem življenju prostovnega društva Trzin Jožetu Štihu, kot zavednemu kulturniku, priporočamo ponovno branje lepe knjižice, ki je bila natisnjena ob 50-letnici prostovnega društva Trzin.
2. Za žaljivo in zmotno pisanje v januarski številki Odseva o delu in življenju prostovnega društva Trzin in njegovih članov vse od daljnega leta 1923 ZAHTEVAMO v imenu vseh mrtvih režiserjev in igralcev ter še živečih dveh režiserjev in starejših igralcev javno opravičilo v glasilu Odsev!

Linca Nemec

MAREC — SUŠEC

Z nevidnim čopičem prezelenila pomlad je polja čez in čez, pretrgal zrahljano vez, ki nas je z zimo še družila.

Je dala pticam lahka krila na pot v domač objem dreves, speljala prvi splav čez jez, nebo v nedosegljivost odmaknila.

(Dušan Ludvik - Mesci)

Ako sušca grmi, dobra letina prihiti.

Če sušci suši, traven deži, maj pa hladni, kmetu se dobro godi.

Če sušci dolgo sneg leži, to setev močno zamori.

Če se igrajo v sušcu mušice, v aprilu vzemi rokavice.

Če je v sušcu zemlja preveč pila, bo poleti manj dobila.

Če na 40 mučencev (10. marec) ni lepo, še 40 dni ne bo.

Jedert (17. marec) lepa, dobro letino obeta.

Kakor je vreme na Jožefovo (19. marec), bo do Matevža (21. september).

Jožef lep in jasen, dobré letino preroča prijan.

Če Gabrijela (24. marec) zmrzuje, slana več ne škoduje.

Če je Ruperta (27. marec) jasno nebo, bo malega srpanja ravno tako.

(Slov. ljudski reki)

Sušec — To ime velja za latinski marec. V rokopisem kodeksu iz l. 1466, ki smo ga sedaj že večkrat omenili je zapisano susec. Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani hrani redko inkunabulo, v kateri so med tiskom, z roko, v frakturi pripisana slovenska imena mesecev. Tam je zapisan sušec kot susith. Zgodovinar M. Kos pripisuje seznam teh slovenskih imen nekemu Tomažu Grudnu, zapisan okoli leta 1576. Toda že l. 1584 je Dalmatin v svoji Biblij uporabil za te mesec ime brezen. Še Valentijn Vodnik uporablja to ime, postavim, v pesmi "Kos in brezen", v kateri poudarja muhasto vreme tega meseca. Na koncu pesmi svari: "Starci pratka se ne laže: brezen ima rep zaviti." Vseobče mnenje je, da je to ime naslonjeno na brezo, drevlo, ki v tem času začne zeleneti in ki daje sladek brezov sok. Vendar se to ime ni obdržalo pač pa sušec. To pa zato, ker je ta mesec suhi mesec, ko se zemlja posuši in ko je mogoče začeti z obdelovanjem zemlje. Češi imajo še danez brezen, Ukrainerji pa březjen, Slovenci pa bomo ohranili naše pristno slovensko ime sušec.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

No, pa smo spet skupaj. Meseč, ki je za nami, je bil prav nesramno kratki, a vendar nabit z veliko, veliko najrazličnejših dogodkov, ki sicer res niso pretresli sveta, tržansko dolino šentflorjansko pa zagotovo. Je pa tako, da moraš stvari, ki se ti dogajajo, sprejeti. Pa če ti to odgovarja ali ne. Božja kazen, kajneda, drage dame in gospodje.

In poglejte, kaj vse sem vam obljubil v februarskih vestičkah. Obljubil sem vam, da vas bom obvestil o vsem, kar se je dogajalo v Trnovskem KUDu, na imprek temah, ter seveda in spletu o dvodnevni gostovanju na Ptuju. Pa vas ne bom. Prišč bi tja, kupili karte, pa bi nas videli – telovadce. Ha, ha! Sedaj pa šalo na stran.

Tu nekje bi morale biti zapisane besede, take, prave, z določeno težo. Pa naj bodo! Mea culpa, mea maxima culpa! Drage dame in gospodje, vestičke izpod žarometov pišem namenoma, načas v lahken tonu, a vendar s tem ni rečeno, da tisto, kar je napisano, ni resnično. Karkoli je bilo napisano ali pa še bo, vedno, vedno je to moj pogled in za tem stojim s svojim podpisom. To je dejstvo. Je pa tudi res in to je tudi najbolj pomembno, drage dame in gospodje, nikdar, verjemite mi na besedo, nikdar nisem hotel koga žaliti ali užaliti. To ni moj življenjski način.

In poglejte, kaj vse se lahko živemu človeku zgodi. Na uredništvo Odseva je prišlo pismo, katerega v celoti tudi objavljamo. Pismo se nanaša na januarske Vestičke izpod žarometov, v katerih naj bi jaz kot avtor – teh vestičk seveda – užalil starejšo generacijo igralcev. Napisala in podpisala se je pod njim gospa Linca Nemeč. Bil sem zelo presenečen že nad samim pismom, še bolj pa nad samim avtorjem tega pisma. Gospa Linca Nemeč, ne morem verjeti! Trideset let (30), da, drage dame in gospodje, tideset let že delam v KUD Franc Kotar Trzin, vendar v tem času gospe Lince niti enkrat ni bilo na odru. Se

je pa spominjam in srečujem v dvorani kot eno izmed najbolj zvestih obiskovalk kulturnih dogodkov, vendar pa po pismu sodeč, se je ga. Nemec predstav, ki so (smo) jih uprizorjali "mlajša generacija", tako imenovani – ta mlađi – na daleč izogibala. Pa pustimo leta, naj tečejo svojo pot. Prepusťmo se rajši temi, ki je pretresla "starejšo generacijo" igralcev. V januarskih vestičkah sem namreč napisal to (citat): Predstav, kot so jih delali dvajset, tideset, štirideset let nazaj, sedaj ne delajo tudi v najbolj zakotnici vasi naše države.

To je dejstvo, gospa Linca, in delati take predstave sedaj, v tem času, pa bi bil še vedno absurd prve vrste. Draga gospa, kot vidite, sem pisal o predstavah iz obdobja, katerega poznam, torej, v katerem sem bil sam tudi kot akter ali pa samo opazovalec, zato, prav zato lahko trdim, da to, kar sem napisal do sedaj v krajevnem glasilu, še vedno drži. Draga gospa Linca, napisal bom to, kar zagotovo oba prav dobro veva: prav zaradi pesčice dobrih igralcev, ki so izstopali, se je pri ostalih, ki pač niso imeli občutka za igro ali pa se niso dovolj potrudili, njihove napake kazale še bolj grobe. Bili so amaterji. In amaterji, ga, Linca, se pač odpušča. Gospa Nemeč, ko prebiram vaše pismo, vam potiham tudi čisto malo zavidam, bili ste v boljšem položaju kot mi. Tudi mi smo zmrzali v naši dvorani, še več, gospa, še več, republiški selektor, ki si je ogledal našo predstavo, je moral po predstavi naš kulturni dom zapustiti po lesti, kot kakšen lopov, kajti med tem časom so nam dvorano zaklejili. In tudi mi, drag gospa, smo delali vse z enim ciljem: obogatiti kulturno življenje posameznikov in kraja. In več! Bili smo ambiciozni! Prav s to predstavo, ki jo je selektor odložiral, smo odšli na Gorenjsko srečanje teatrov in amaterskih gledališč. Draga gospa, to je bila prva predstava na republiškem nivoju, kateregakoli gledališča iz bivše domžalske občine. Torej zgodovinsko dejanje. Na žalost se moram ponavljati, draga

gospa Linca: tideset let že ustvarjam v KUD Franc Kotar v Trzinu in letos mi bo odbilo šestinštirideseto leto, kar sem se rodil, vam še enkrat povem in to brez hudih obtožb: skupaj s starejšimi kolegi smo pošteno zaznali premiersne predstave. In to tradicijo držimo še naprej. Dan, ko se roditi predstava, ni navaden dan, draga gospa, to je kulturni dan. In na to se nazdravlja.

Draga gospa Linca! Vas kot igralke ne poznam, poznam vas pa, od sedaj, kot človeka, ki zna udariti tudi z zelo nizkimi udarci. Gospo Ano nisem le samo poznal, bila je tudi moja soigralka in več, kot priateljica, kajti ona je bila človek za vse generacije. Prav zaradi tega sem si drznil in v vestičkah, njej v spomin, napisal to, kar sem. Na žalost, gospa Linca, ste s tem nizkim udarcem pokvarili vse. Tega vam ne bi bilo treba.

Gospo in gospodje, vam pa, kot vedno, kadar se poslavljajam od vas, želim

lep gledališki pozdrav!

Jože Štih

P.S. : Skoraj bi pozabil! Drage dame in gospodje. Na uredništvo Odseva smo dobili še eno pismo, nepodpisano. Pravzaprav je bilo podpisano, vendar samo kot skupina Trzink in Trzincev. Le kdo bo lahko bil? In sklepal sem, da je morala biti ta skupina iz starega Trzina, kajti, če bi bila iz novega, bi se zagotovo podpisali Trzincani in Trzincev. Ha, ha! Torej, drage dame in gospodje, takih pisem ne objavljamo in tudi ne odgovarjamo nanje. Škoda, pa tako lepo je bilo napisano. Prosil bi te anonimne, da drugič, ko pišejo, le naberejo toliko poguma in se podpišejo pod svoj umotvor. Sedaj, drage dame in gospodje, pa končujem to moje pisanje. Ura bo devet zvečer, sobota je in jaz imam vaje v Kulturnem domu za novo predstavo.

KUD Franc Kotar Trzin
vabi na prireditev

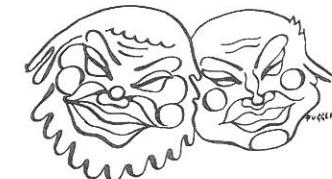
ROŽE ZA MAMO

Predstava, ki so jo otroci namenili mamicam za materinski dan
bo v nedeljo, 22. marca ob 18.00 v dvorani KUD-a.

KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO FRANC KOTAR TRZIN,

Mengeška 9b
1236 Trzin

VABI

člane in simpatizerje na

OBČNI ZBOR

v petek, 20. marca 1998, ob 20. uri v dvorano društva (vhod z dvorišča).

Dnevni red:

1. Otvoritev in izvolitev organov zbora
2. Poročilo predsednika za preteklo obdobje
3. Poročilo blagajnika
4. Razprava na poročila
5. Izvolitev novega upravnega in nadzornega odbora
6. Razrešitev dosedanjega upravnega in nadzornega odbora
7. Razno

VLJUDNO VABLJENI!

KUD F. Kotar Trzin

ANI ŠTEFE - KASARNSKI ANČKI V SPOMIN

ŽIVLJENJE JE NESKONČNA VERIGA SLOVESOV.

Ves čas se poslavljamo od sorodnikov, priateljev, znancev, od obdobjij, ki smo jih prezrevili - od mladosti, pomlad, polletja, od lepih trenutkov, od dneva, noči, ur ... Nekatere ločitve v slovesih so le bežni, neboleči, saj vemo, da se bomo še srečali, da se bodo stvari ponovile, drugi slovesi nas navdajajo z nostalгиjo, žalostjo in celo bolečino.

Nekatere ljudi samo srečamo, jih vidimo in celo komaj opazimo, drugi pa se nam vsidrajo v življenje, zapisejo v srce in brez njih se nam zdi, da ne bi bilo našega življenja. Če jih izgubimo, besede ne pogasiojo bolečine. Le čas počasi, a vztrajno, nanaša tanke, tanke, skoraj nevidne oblike, za katere se zdi, da jih ni, a vendar rana čez dolge mesece, leta in več tako bolečna.

Nekateri se s svojim delom, s svojim bivanjem zarišejo v spomin drugih ljudi in za seboj pustijo neizbrisno sled. Tudi Ana Štefe je v življenju Trzina vtisnila sled, ki ne bo prav kmalu zbledela. V spominu

jena, drugim pa je pomagala, če ne drugače, tudi finančno. Z možem Matevžem sta bila tako leta 1970 botova novemu tržinskemu gasilskemu vozilu.

Ana Štefe je bila ena tistih tržinskih žena, ki je veliko vedela o zgodovini našega kraja. V eni od prejšnjih številki Odseva smo objavili pogovor z njo, vendar smo vedeli, da nam lahko pove še marsikaj. Par dni predno nas je nepričakovano zapustila, smo se dogovarjali z njo, da bi sodelovala na okrogli mizi za prejšnjo številko našega glasila o nekdajnem tržinskem kulturnem življenju. Veselila se je pogovora in že v naprej objavila spomine, ne dan pogovora pa ni mogla več priti v našo družbo. Nismo vedeli, kako hudo je z njo in vsi, ki so prišli na pogovor, so takrat večkrat rekli: "O tem pa lahko največ pove Ančka!" Ko smo jo ravno želeli obiskati na domu, nas je presenetila žalostna vest. Pogovor z Ančko ne bo nikoli dokončan ... Ostajajo le spomini. Veliko lepih in topnih spominov!

KAREL JERIČ: "NAMIG IZ VESOLJA"

Nadaljevanje pogovora iz prejšnje številke Odseva!

Verjetno čutite odziv občinstva?

Seveda. Pa še kako. Tako kot je občinstvo neizprosno, je lahko tudi izvrstno, to nosi na rokah. Jaz po drži poslušalcev v dvorani razberem, ali sem jih prepričal ali ne. Odprtost oči ali pa klavri, naveličan pogled mi pričajo o tem. Tako kot se vidi vse iz dvorane na oder, tako se vidi in čuti tudi z odrav v dvorano. To je pač magika gledališča.

Poučujete tudi petje na viški glasbeni šoli ...

Pevska pedagogika je sama logika, obenem pa skrajna abstrakcija. Je filigransko spremljanje dogajanj v učencu, ki jih mora pedagog slišati in na podlagi tega reagirati. Nekdaj se plevskimi izkušnjami pozna razvoj oziroma potek učnega postopka, ki mora biti individualen, torej ve, kako pristopiti k učencu, da doseže željeno. Tudi učence sam sliši, kdaj nekaj dobro odpoe. Takrat se telesno počuti božansko. Maksimalno pravi ton prinese telesu nepopisno ugodje. Pevcu, ki se pri petju muči, je gozljivo, prav tako občinstvu, ki ga posluša. Največji dosežek za pedagoška in učenca je, ko dosežeta popolno naravnost. Petje mora biti tako naravno, da je sleherni, ki ga posluša, mnenja, da bi to zlahka odpel tudi sam.

Kaj obsegajo priprave na posamezno predstavo in kaj se zahteva od vas kot tenorista?

Umetniško vodstvo razdeli vloge. Dobis note in se sam naučiš vloge tekstovno, ritmično, in intonaciončno. Sledijo individualne vaje s korepetitorjem (spremljava ob klavirju). Naslednjo so ansambelske vaje ali tako imenovane sedežne vaje. Ko glasbeno in tekstovno opero obvladamo, se začnejo rezije vaje, kjer začnemo uporabljati igralsko znanje. Na vrsti so prve sedežne vaje z orkestrom. Postopoma se uvajajo scena, kostumi in luč. Počasi pridevamo do glavnih vaj in generalke, ki je prava podoba premiere. Sledi težko pričakovana premierna predstava. Delež posameznika je odvisen od vloge, ki mu je dodeljena. Stroge poklic-

nosti, v kateri si dolžan delati maksimalno ob vsakem trenutku, v naši operi še zdaleč ni, in lahko bi rekel, da umetniško vodstvo ni sposobno tega umetniško argumentirano od vsakega posameznika zahtevati. Tako se sedva pojavijo vprašanje, ali je to njihova malomarnost ali pa stokovna podhranjenost.

To pomeni, da bi predstavo lahko naredili hitreje, kot ste si zastavili?

Nam ne sme biti čas nikoli preganjalec. Naš končni izdelek je v kakovosti. Pot je lahko daljša ali krajska, kar pa ni tako pomembno. Profesionalnost se ne kaže v krajskem ali daljšem času, pač pa v odkrivanju in nenazadnje plasirajušu odkritega. Seveda je čas ovirno vedno določen, kar pa je naloga umetniškega vodstva.

Kako ocenjujete umetniško vodstvo v ljubljanski operni hiši?

Joj. V tem trenutku teče zamenjava. Staro odhaja, ker je do tega moralno priti.

Na kaj se ansambel bolj ozira, na kritiko ali občinstvo?

Pravi ansambel bi se moral ozirati na samega sebe. Mora verovati vase, ob vsem tem pa ne sme graditi obzidja okoli sebe in mora biti fleksibilen, v smislu, da prisluhne tako kritiki, kot občinstvu. Mora biti toliko strokovno podkovan in samokritičen, da ve, kaj je naredil bodisi dobro bodisi slab. Držati se mora začrtane poti in programske politike ter vztrajati pri svojem razvoju. Mi namreč nismo v operi zaradi sebe, ampak zaradi publike in po tradiciji tudi kritike. Kritika je nujno zlo, lahko pa je velika učiteljica, če je strokovna in objektivna, predvsem pa ne sme biti žaljiva.

Kakšne so vaše priprave na predstavo?

Biti moram spočit, neglede na zahtevnost vloge. Pravzaprav se od jutra, ko vstanem, pripravjam na predstavo.

Ste morda posebej pozorni tudi na prehrano?

Ja, lačen ne smeš biti. Potrebuješ namreč ogromno energije. Pri prehrani je na sploh dobro, da je zdrava skozi celo življenje.

Zakaj mislite, so bile nekoč močnejše primadone uspešnejše od drobnih?

Ta mit bova takoj razbila, ko bova spregovorila o Marii Callas, prav gotovo največji

sopranistki vseh časov, ki pa ju bila sprva debela. Kasneje je zelo shujšala in je še vedno lahko pela. Tako menim, da so izvrstne pevke take s čudovito postavo, kot take z malo obilnejšo postavo. V starem pojmovanju opernih predstav je štel le glas in ne pojava sama. Bile so bolj statične. Danes pa je to teater. Potrebna je ustrezna fizična pripravljenost. Posamezna predstava je za pevca velik napor. Počitek in podprtje sta neizbežna, kar pa seveda eno z drugim prinese odvečne kilograme. Je pa lep dokaz, da je izvrstna pevka lahko vitka, tudi moja žena.

Kako si pa vidva nabirata energijo?

Kakor je. Zelo rada hodiva. Hoja se mi zdi izvrstna, še posebej za pevca.

Ali sta z ženo kdaj skupaj pela glavni vlogi?

Čisto na začetku sva pela skupaj v Prodani nevesti in v Fra Diavolu, ampak to niso bile glavne vloge. Kmalu za tem je žena odšla, jaz pa sem šele potem začel peti glavne vloge.

S katero pevko pa se najbolj ujemata? Ja, to je pa težko reči.

Pa je pomembno, da se pevca solista ujemata?

Ja. Vendar se moramo tudi tu obnašati popolnoma profesionalno. Lahko sem z nekom na smrt skregan, ampak v igri mu moram odkrito pogledati v oči. Če do partnerja nimam osebnih zavor, je to lahko le idealno. Meni kot profesionalcu morajo biti vsi v enkratno zadovoljstvo. Nenazadnje pa smo vsi le ljudje.

Ste imeli priložnost spoznati velike tri tenorce?

V živo?

Ja.

Karel Jerič v vlogi Švejk

Ne. Na tak velik množičen koncert niti ne bi šel. No, priložnost je bila s Pavarotijem, vendar se koncerta žal nisem mogel udeležiti. Vas še kaj zanima o teh treh tenorjih?

Kateri vam je najbolj všeč?

To so trije res vrhunski tenorji. Pravzaprav pa je to podjetje treh tenorjev z velikim dobičkom. Karkoli slabega reči o njih pa bi bilo seveda smeho, ker so v bistvu res izvrstni pevci. Med njimi pa so, menim, velike razlike. Kot strokovnjak na to gledam popularna drugače kot pa posamezen ljubitelj. No, če bi se že moral opredeliti, mi Pavarotti predstavlja neko kompleksnost. Imata pa tudi ostala dva neizmerne kakovosti. Osebno pa je zame največji tenor vseh časov Jussy Björling. Po izražanju veje iz njega izredna topolina. Pa tudi Tito Schipa, Beniamino Gigli, Alfredo Kraus in še posebej Nicolai Gedda zaradi svoje izredne pevske tehnike, zato je tudi njegov repertoar med vsemi tenoristi najbolj raznolik, niso od muh. Björling pa je tenor moje mladosti.

Potem bi lahko rekli, da ste mu nekako sledili ...

Mislim, da je največja napaka pevca, da z zatusinjenimi očmi nekomu sledi. Mi s petjem vzgajamo individuum in nekršitno nekoga posnemati je največja napaka, lahko pa se pri njih kaj naučimo.

Kako si zajadral v glasbene vode?

Z glasbo se ukvarjam že od majhnega. Najprej sem jo samo poslušal in plesal nanjo, potem pa sem si tudi sam zažezel, da bi bil pevec.

Bil si tudi v tujini?

Ja. V tujini sem bil dobrih osem let. Nastopal sem vse povsod - po Evropi, Kanadi, Ameriki.

Ti je kdaj odveč, da si toliko na očeh javnosti? Ali v tem uživaš?

Ja. Dostikrat mi postaja odveč, da sem pod drobnogledom javnosti. Na začetku se mi je zdelo kar zanimivo, zdaj pa tako, no ... Kadarsim nastop, mi ni odveč, kadar pa ne, mi pa pogosto je in bi rad več zasebnosti.

Ampak lažje je nadaljevati ...

Seveda.

Kaj pa vaši konjički?

Šah igram. Včasih sem ogromno bral, kar pa trenutno zanemarjam, ampak le trenutno. Nekih izrazitih konjičkov niti ne morem imeti. Naše delo traja 24 ur na dan. Noč in dan nas spremila vloga, še posebno, ko je v povojih.

Mojca Senica

Ljudem, ki niso nadarjeni, a se žele uveljaviti, ne preostane nič drugega, kot da grajajo prave talente.

A. P. Čehov

DAVERO ...

Naravnost iz televizijskega studija, ob še kar večernih urah, ob 21.30, se je odpravil na intervju za naš časopis. Pa saj je to cena slave! Kaj moreš, če je ta na višku. A to ne doživi vsak. Tokrat je bil to Dominik Kozarič. Ker se govori, da se bo poročil in odeselil iz Trzin, smo pohitili, da nam ne uide. Rade volje je pristal, a ker ima veliko dela, se je ponudil, da odgovori na najina že pripravljena vprašanja tako, da se kar sam posname na diktafon. Seveda nama je tako olajšal in skrajšal delo, verjetno pa tudi sebi.

Ali besedila in glasbo za svoje pesmi pišeš sam? Pišeš tudi drugim?

Ja. Besedila in glasbo pišem sam. Pišem pa tudi za druge. Napisal sem na primer največji hit, ki so ga imela dekleta iz skupine Power dancers "Ujemti me", napisal sem pesem za Kajto Mihelčič, ki je dela "Spomni se name", zdaj pa pripravljam še dve plošči za neka dekleta.

Kje dobis navdih oz. kako nastane tvoja pesem?

Navdih za pesem dobim iz vsakdanjega življenja. Se pravi, da gre za stvari, ki me dogajajo.

Kako si zajadral v glasbene vode?

Z glasbo se ukvarjam že od majhnega. Najprej sem jo samo poslušal in plesal nanjo, potem pa sem si tudi sam zažezel, da bi bil pevec.

Otroštvo ...

Otroštvo sem imel zelo srečno, zelo lepo.

Razmišljaš o tem, da bi se poročil in imel otroke?

Ne, ne razmišljam o tem, da bi se poročil in imel otroke, kmalu se bom poročil in imel otroke.

Kako ti je všeč v Trzinu?

V Trzinu mi je zelo, zelo všeč.

Kaj počneš poleg glasbe?

Poleg glasbe se ukvarjam z marsičem. Največ z mojo Petro.

Imaš rad živali?

Ja, rad jih imam. Ribice, konje, kužke, mucke ... vse živali. Ja, pa kače tudi.

Kakšni so načrti za prihodnost?

Načrtov je preveč, da bi o njih zdajle govoril.

Rad kuhaš in ješ?

Zelo rad jem, kuham pa niti ne tako rad, rajši imam, da mi kuhajo drugi.

Ali imas fan klub in kam ti oboževalci oz. obožvalke lahko pišejo?

Imam fan klub. V njem je tudi veliko članov, približno 3000 in še nekaj zraven. Pišejo pa mi lahko na naslov:

Dominik Kozarič, fan klub,
Cankarjeva 8,
1236 Trzin.

Urša Mandeljc in Mojca Senica

FANTJE, KI SI UPATO!

Zadnje čase beremo o njih v časopisih. Videvamo jih na televiziji. Jih občudujemo. Jih ne prenesemo. Ampak priznati si moramo - upajo si. To so slovenski slaćantfanti. Z Renatom sem bila domenjena, da mi pove malo več o tem. Končno je on manager Fullsov - to je njihov naziv, je pa tudi član Kulturnega društva Trzin. Zanimalo me je predvsem to, kje je dobil idejo, kako je zbral skupino, kakšni so občutki na odru ... Renato Volker je star 35 let. Končal je pedagoško gimnazijo, pedagoško akademijo, je pa znan po svojem potrežljivem in vztrajnem delu z otroki. Za otroke v domžalski občini je naredil ogromno, pripravil lutkovni abonma v diskoteki Life, organiziral pustovanje v Hali, in vse to ni delal za denar, pač pa za otroke.

Kako si prišel na idejo o slaćantfanti?

S prijatelji smo šli v kino gledati film Full Monty, ven smo prišli navdušeni, fantje so bili res frajeri, bili so brezposleni, so si našli deло ... Potem

sem se začel spraševati, kako bi to delovalo na nas. Zakaj pri nas vedno čakamo na nekoga drugega? Da je vedno nekdo drugi tisti, ki to naredi prvi? Zbral sem prijatelje iz KUDA, dva sta bila pripravljena sodelovati, dali smo oglas in javilo se je prek trideset moških. V enem tednu sem imel popolno zasedbo. Trenutno nas je v skupini triindvajset - s tehniki, režijo ipd, na odru se jih pojavlja od 15 - 20.

V skupini imate tudi punco ...

Ja, malo smo hodili naokrog, videli smo, da dobro pleše in se nam je pridružila.

Za to je potrebno imeti veliko poguma?

Ja, seveda, ogromno.

Ali fantje nastopajo za zabavo?

Ja, pa tudi za denar, čeprav ga zadeva ne prinaša veliko. Zabava je glavní razlog za to početje.

Renato, verjetno veš, da večina ljudi zavrača te vrste zabavo? Zakaj?

Ja, ampak to so tisti ljudje, ki o tem berejo v raznih časopisih, gledajo TV, poslušajo govorice ... Ti ljudje vidijo v nas neko ukrajinsko varianto, kjer se pet mačotov ženščine norijo ... to ni res. Tisti, ki je predstavo videl, zagotovo misli drugače. Mi se v bistvu norčujemo iz vseh teh banalnih pojmov moških. Na sceni imamo recimo transvestite, moške, ki oponašajo ženske. Priznajmo si, da je že dolgo od takrat, ko so se pojavili, ampak "normalni" ljudje jih

od njih bi veliko raje sedela doma v fotelju, se imela dobro, uživali bi v družbi otrok, namesto da morajo vsakodnevno garati v pisarnah ali delavnicah za golo preživetje. Ampak ljudje tega ne vidijo. To imajo doma. In tega jih je strah. Nimajo pa doma vsi golote, sproščenosti, smeha, zabave ... in to nam zavidajo. Že to je nezaslišano, da moški zabavajo ženske, da si ženske dovolijo iti gledat gole moške - prepovedano. Obratno ni problem.

Pri naši predstavi gre v bistvu samo za to, da smo prenesli film v naše dvorane, da bi ljudje to videli v živo. Film je bil vsem všeč, video je ga 26.000 ljudi, nanj ni bilo replike ne negativnega komentarja, ampak igralci so bili tuji, ljudje, ki jih ne videvamo vsak dan na ulici.

Če pa to naredimo pri nas, je to škandal. Učitelj pri naši pač ne more odplesati svojega striptiza na odru, ne da bi pri tem ne občutil posledic.

Odrasle je treba naučiti strpnosti. Kdor vzame to za škandal, naj vzame. Kdor je vzel to za zabavo, toliko bolje. Jaz sem še vedno isti kot sem bil lani in isti bom tudi naslednje leto. Sem pač tak človek. Ostali enak in pripraviti občinstvo, da se odzove - to pa, mislim, da je umetnost. Naš namen ni bil, da bi provocirali, ampak da bi zabavali.

Kako so to sprejeli doma in na delovnem mestu?

Različno. Moja otroka vesta, s čim se ukvarjam in sta se s tem sprijaznila. Kolegice, ki so mojih let ali pa se počutijo mlade, so si pršile stvar ogledat in so bile navdušene. Tisti sodelavci, ki pa tega niso videli, in teh je veliko večina, pa so videli slike v časopisih, slišali nekaj govoric, se pač niso strinjali z mojim početjem. Bilo je tudi nekaj protestnih pisem, ki so jih starši naslovili na ravnatelja. Poudarjam, da sem vse preveril, preden sem se spustil v to zadevo in da ne kršim nobenega pravilnika,

nobenega kodeksa ... O morali ne nameravam razpravljati z nikomer, ker me to enostavno ne zanima, jaz imam pri sebi vse počiščeno.

Sicer pa ... v glavnem so vsi seveda povedali staršem, s čim se bodo ukvarjali, končno so bili starši prvi, ki so nas videli gole. Večina s tem ni imela problemov.

Zdaj si postal kar znan?

Ja, ampak, kot sem že rekel, jaz sem še vedno isti človek. Prišlo je teh petnajst minut moje slave, to pa je tudi vse.

Koliko časa se še nameravaš ukvarjati s tem?

Pravzaprav sem imel namen ustvariti samo eno predstavo, ampak ker so nas ljudje tako zelo dobro sprejeli, ker smo zanimivi, bo projekt trajal tam nekje do poletja, potem pa mislim, da ne več.

Renato, srečno!

Nuša Matan

ANKETA: "FULLSI"

Zadnje čase poslušamo o tem, kako se slačijo naši fantje po raznih diskotekah. Nekaj naših krajanov smo povprašali, kaj misljijo o tem.

Jaka Grlicarev, delavec

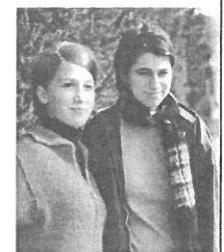
Enkratni so! Izžarevajo toplico telesa. Posebej dobra sta Ružko in Jure, ker sta najbolj vroča. Jaz se pred publiko ne bi slekel, pred kakšno prijateljico pa priv z veseljem.

Katarina Pogačar, dijakinja

Imajo slabo koreografijo. Sama se ne bi slekla pred občinstvom, niti če bi mi ponudili veliko denarja. Pred kakšnim fantom - ja, to pa bi.

Vinko

Kar v redu so, sicer pa je vse, kar je novo, v redu. Odvisno, kakšen je namen in cilj tega. Če je zabava, je OK, če gre za denar, pa ni v redu. Jaz bi to naredil zaradi zabave. Naj se ljudje zabavajo.

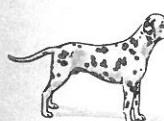

Napisali: Nuša Matan & Urša Mandeljc

OH, TA POKAKANI TRZIN!

Ta naš Trzin je res lep, če greš ven, v naravo, na sprehajalne steze, ki so po ravnom, malo navkreber ali pa še bolj navkreber. Če imaš le malo časa, se lahko sprehodiš med hišami in uživaš. Bog ne daj, da bi preveč gledal pod noge, saj vidiš na vseh nekaj metrov pasji kakec, malo večji ali manjši, bistvene razlike ni. Zdi se grozno, ker

smatram, da tukaj živijo kulturni in urejeni ljudje, ki ljubijo mir, red in čistočo.

Vendar samo pred svojim pragom, kar pa je pri sosedu, jih verjetno nič ne briga, ker svojega psa mirne duše pustijo, da se podela kjer koli, samo, da je pri njih čisto.

No in glede na kulturo naroda bi bilo lahko zelo pohvalno, če bi vsak lastnik psa za njim tudi pospravil njegov kakec in tako poskrbel za svoj ugled, čistočo v Trzinu in tudi zdravje vseh krajanov. Saj veste, kakec se spreminja v prah, veter prah dvigne in ga

ponese tudi v naša domovanja, mi pa vdihavamo res čist zrak. Torej bodite čisti tudi drugje, ne samo na svojem vrtu. Verjetno veste, da se angleški princ Charles ne sramuje na ulici počitisti z svojimi ljubljenčkom. pa to naredite tudi vi.

Anonimni opazovalec sprehajalcev psov
(P.S.: naslov v uredništvu. In še to: naslednjici vam bomo poslali slike pasjih ljubljenčkov, ki kažejo puščajo na zelenicah, kot splošno ljudsko dobrobit.)

UJETI V "MUSKO"

Že kar nekaj stoletij je minilo, od kar je bil Trzin prvič omenjen. A kdo bi si mislil, da smo šele pred nekaj leti dobili prvo glasbeno skupino, ki sliši na ime Disco Kings in igra rock'n'roll glasbo. Seveda so z velikim veseljem privolili na kratke pogovore.

Kdo vse sestavlja skupino Disco Kings?
Jaka Grlicarev - vokal, Matija Kociper - bobni, Dušan Teslič - kitara, Ivan Milan Klun - bas. Moramo povedati še to, da smo ravnonar zamenjali basista, ker nam je prejšnji ušel. Seveda pa se nam ni zgodilo prvič, da smo morali zamenjati enega od članov.

Kako, kdaj in kje ste začeli?

Ideja se je začela razvijati leta 1990. Z vajami pa smo pričeli leta 1992. Moramo se pojavljati, da smo prvi tržinski bend, vsaj kakor mi vemo. Na začetku smo imeli vaje v starem delu Trzina pri nekem kmetu. Ko tam nismo mogli več igrati, smo bili kako leto in pol brez prostora, nato smo si ga pridobili v Ljubljani na Kodeljevem in ga delili še s štirimi skupinami. Zdaj imamo že dve leti prostor v zaklonišču zraven trgovine Merkator.

Od kod vam ime "Disco Kings"?

To je bilo pa takole: dva člana skupine sta gledala neki film. En del filma se je dogajal v diskoteki, kjer se je plesalo, in tisti, ki je najbolje plesal, je bil disco king. Tako da lahko rečemo, da smo svoje ime vzeli iz filma.

Kaj pa besedila in glasba? Kakšno glasbo igrate?

Igramo trdi rock'n'roll. Besedila pišemo sami, priedrb ni nemamo nobenih. Prirerebde igramo le za sam razvoj skupine. Naše pesmi so sedaj v slovenščini, na začetku pa so nekateri bile tudi v angleškem jeziku. Besedila govorijo o seksu, drogah, rock'n'rolu ...

Besedila piše Jaka, glasbo pa pišeta kitarist in basist.

Po kakšni glasbi se zgledujete in kaj poslušate?

Skupine kot so: Studges, Mc5, Rollinge, Majke, Partibrakers, Dirts, Spoons, Kazna za uši ...

Kako je s koncerti?

Imamo svojega managerja skupine. Namreč smo v FV založbi (v kateri so še štiri druge skupine). Oni nam tudi organizirajo koncerte. Nastopali smo že povsod po Sloveniji. Najboljši koncert oz. najodmevnnejši pa je bil v Ilirske Bistrici. Igrali smo tudi na Novem ročku.

Slišala sem, da ste posneli svojo ploščo.
Ja, snemali smo ploščo na radiu Študent. Bila

je tehnično nedodelana, poleg tega je bila cena še enkrat višja, kot smo se zmenili. Zaradi tega z njim ni bilo nič, kajti hočemo narediti nekaj res kvalitetnega in dobrega.

Kakšen se vam zdi izbor pesmi za EMO 98'?

Poden! Že zaradi tega, ker ne prebavljam Vilija Resnika. Pesem je osladna kot Vili sam. No ja, če bi pel eno oktavo višje, bi bilo majcenko boljše.

Imate kakšen zanimiv spomin iz koncerta?

Ja, Haa, haaa ... Vokalist je bil enkrat zelo pijan, tako da je premetaval zvočnike in trgal mikrofone. No ja, temu se lahko reče tudi nekoliko neprizneta stvar.

Kaj nameravate narediti v prihodnosti?
Čim prej posneti ploščo in takoj za tem začeti s pripravami na novo.

Kaj pa zasebno življenje?

Zelo radi se zabavamo kot vsi normalni ljudje naš starosti (stari smo od 20 - 25 let). Drugače pa dva študirata, dva pa hodiva v službo. Ko pa imamo zares zadost časa, se usedemo in poslušamo Vilija Resnika. (smejh)

Na koncu prijetnega pogovora s skupino Disco Kings, se nam je slučajno pridružil njihov osebni voznik Primož Bašel, poklicni avtomehanik in dobra duša iz Podutika. Fantje so priznali, da jim je Primož, poleg tega, da je njihov voznik, velikokrat prisločil na pomoč pri tehničnih težavah, ki se jim dogajajo na koncertih.

Pa še to:
Fantje so povedali vse zelo kratko in jedrano.

Urša Mandeljc

TRGOVINI:

Kidričeva ul. 12 in Mengška ul. 9,
Trzin

**VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VOŠČI SVOJIM
KUPCEM KOLEKTIV PODJETJA FLIS.
SE PRIPOROČAMO!**

OBISKALI SMO TRZINSKI ZVON ALI ROMANJE V KOPRIVNICO PRI BRESTANICI

Zadnji februarji dan, v soboto, 28. februarja 1998, smo se na pobudo našega župnika in pod njegovim vodstvom podali na romanje v Koprivnico pri Brestanci na Kozjanskem.

Vozili smo se z udobnim avtobusom in simpatičnim šoferjem. Z jutranjo molitvo smo začeli pot po dolenski cesti do Krškega, kjer smo prečkali Savo. Zbrani smo bili ljudje, ki nam ni pomemben le okvir, ampak cenimo notranjost človeka. Zato je bil za vse nas da dan zelo bogat in ne spomnimo se, da bi kdo kdaj poturnal, čeprav smo bili po letih v glavnem že kar zreli, razen seveda ministrantov in redkih izjem.

Najstarejši in najmlajši roman

Med potovanjem smo si ogledali video kasetni posnetek, kako so zvon dvigali v zvonik, in poslušali lepo petje tamkajšnjih pevcev. Tako smo bili do prihoda na cilj vsi romarji z vsem seznanjeni.

Seznanili pa smo se tudi z zelo lepo pokrajino, sicer precej hribovito, a kljub temu zelo urejeno in obdelano. Vse to hribovje je posejano z mnogimi cerkvami in počitniškimi hišicami, v čemer se kaže prizadovost tamkajšnjih ljudi in njihova velika ljubezen do zemlje.

Ker izhajam iz tistih krajev, sem ta dan doživljala s posebno nostalгијo, ki sem jo skušala malo porazdeliti na vse romarje.

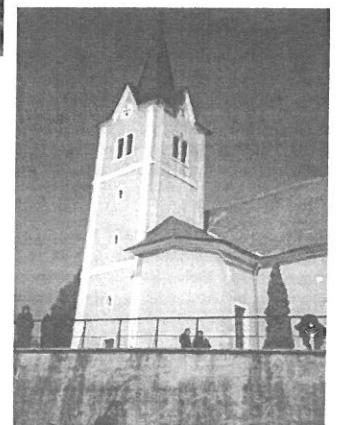
Ko smo se poslovili od obeh Marijinih kipov, so nas gostitelji peljali na kosilo, na kmečki turizem v bližini. Tam pa smo doživeli drugo preseeneženje. Že pri avtobusu so nas sprejeli s frajtoriarico in domačimi vižami, ki so nam znane še iz mladosti. Čeprav spričo naših let že kar malo utrjeni, smo zaplesali že pred hišo.

Seveda je med nami krožil pladenj z appetitivom.

Kosilo in sploh postrežba ter dobra domača kapljica je bilo po uradnem ocenjevanju za 100 in ne le za 5 zvezdic. Ne morem in ne znam opisati prijaznosti naših gostiteljev, našega razpo-

loženja z mnogo petja in zvoki harmonike. Mislim, da nas je bil tudi Bog vesel, pa četudi je bil postni čas.

Vračali smo se mimo Podrsede, Kozjega, Šentjurja in se še malo ustavili na Vranskem. Ko smo se vozili skozi Tuhinj proti Kamniku, smo se popeljali, z majhnim ovinkom, skozi rojstno vas naše g. Barbare in se jih zahvalili za vse dobrote, ki jih izkazuje, da je naša farna cerkev bolj lepa in napolnjena z živostjo. Ko smo se približevali domu, smo lahko opazovali lep sončni zahod, ki nas je spomnil, da se ta čudoviti dan končuje. Ko pa se je zmračilo, smo bili že v Trzinu. Tudi tega smo bili vsi veseli, saj je tu naš dom.

Hvaležni organizatorju g. župniku se pripomoremo še za kakšen lep dan in mu želimo zdravja in še veliko dobre volje.

Utrine zapisala Amalija Vouk
Fotografije: Mojca

Oba župnika sta brala sveto mašo pred oltarjem s kipom Marije v nebo vzete. Ta kip me je očaral z vso svojo lepoto, klubjemu, da je cerkev sicer majhna in skromna. Od pozlačenega kipa na vse strani sevajo zlati žarki, kot da bi hoteli doseči vse ljudi, v vse smeri, seveda tiste, ki zmorejo

VELIKA NOČ JE PRED VRATI

V začetku aprila, predno bo izšla naslednja številka našega časopisa, bomo praznovali veliko noč, najpomembnejši cerkveni praznik, ki prinese veselje tudi vsem drugim, ne le kristjanom. Vernim praznik pomeni zmago življenja nad smrto, ponovni prihod Kristusa in napoved bivanja po smrti, za manj verne pa je to praznik, ki združuje družine in v medčloveške odnose vnaša radost in lepoto. To je praznik, ko spet lahko obujamo stare običaje in se v večji meri posvetimo svojim domaćim in prijateljem.

Veliko noč napove cvetna nedelja, ko se verniki napotijo k sveti maši z oljčnimi vejcami in butaricami - žegni, kot smo jih vedno rekli v Trzinu. Fantje so včasih tekmovali, kdo bo imel večji in lepši žegen, krasili so jih s pomarančami in jabolki, danes pa je tega manj, čeprav običaj ni povsem pozabljen. Le da je zdaj treba butarice kupovati v Ljubljani, na trgih in v posebnih trgovinah, v Trzinu pa žegnov ne dela nihče več.

Teden dni za tem pa bomo začeli barvati pisance, pirhe. Krasili jih bomo z nalepkami, nekateri pa se bodo celo potrudili, da jih bodo okrasili s svojimi riscicami ali pa z odtisi različnih listov. Pirhe znamo zdaj precej lepše krasiti, kot so jih včasih, saj imamo možnosti, da vidimo, kako velikonočna jajčka krasijo tudi drugod po Sloveniji in po svetu. Vse bolj uvažamo navadno, da velikonočni zajek prinaša darila otrokom in našim najdražijim. Včasih so si darila preprosto izmenjali in si zaželeti veselo praznovanje. Poleg verskih običajev in opravil pa je v velikonočnem času izredno pomemben tudi velikonočni zajtrk, ko se ob mizah, obloženimi z velikonočnimi dobrotnami, zbirajo družine in praznično začenjajo velikonočno nedeljo.

Letos bo nadvise slovesno tudi v cerkvi, saj so se priprave na velikonočno procesijo začele že pred časom. Pravijo, da bo vredno priti k procesiji.

Trzinski župnik Pavle Krt je za predvelikonočni čas bralcem Odseva izbral kraje besedili velikonočne hvalnice, imenovane Gregorijanski korali iz Velikonočne vigilije stran 137:

Veseli se zdaj, nebeška množica angelov, veselite se božji služabniki: in ob zmagi tako velikega Kralja naj zadonijo mogični glasovi. Veseli se tudi vsa Zemlja, ožarjena s takim sijajem, in razsvetljena od bleska večnega Kralja naj začuti, da je tema z vesoljnega sveta pregnana.

Pod tekst z notami bi dodal le to, da se strinjam s starokrščanskimi besedami in miselnostjo sproščenega veselja dobrih duš ob največjem prazniku velike noči, in vsočim vsem ljudem, ki v srcu misljijo dobro in upajo na svoje vstajenje.

Pavle Krt - župnik

Gospod župnik je za bralce Odseva tudi pojasnil pomen značka, ki ga za veliko noč opazimo predvsem na svečah. Znak pomeni:

1. Kristus včeraj in danes (začrta navpično črto),

2. začetek in konec (začrta prečno črto),

3. alfa (zariše zgoraj črko A),

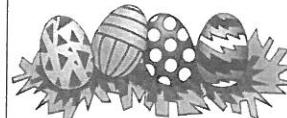
4. in omega (zariše spoda črko Ω),

5. njegovi so časi (v zgornji levi kot zariše prvo številko letnice),

6. in vekovi (v zgornji desni kot zariše drugo številko letnice),

7. njemu slava in oblast (v spodnji levi kot zariše tretjo številko letnice).

**UREĐNIŠTVO ODSEVA ŽELI VSEM SVOJIM
BRALCEM VESELE IN LEPE VELIKONOČNE
PRAZNIKE TER OBILO
LEPIH TRENUTKOV OB
BARVANJU PIRHOV.**

POSKUS OBUDITVE NOVEGA ŽUPNIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA

5. marca se je na dobrohotno pobudo trzinskega župnika zbral v cerkvi novo izvoljeni svet. Od 94 poslanih vabil se je odzvalo le 25 članov, ki so bili izbrani tako, da so 15. februarja med obiskovalce nedeljskih maš razdelili volilne lističe, na katere so verniki napisali svoje predloge. Teden dni kasneje, 22. 2., so dobili nazaj 64 izpolnjenih lističev. Pevci so po vajah predlagane člane razporedili po abecednem redu.

Na prvi seji novega sveta je imel animator Janez KVATERNIK uvodni govor, v katerem je poudaril, da naj bi bil svet predvsem v pomoč župniku pri odločtvah, člani sveta pa naj bi se tudi sami duhovno pomlajevali tako, da bi sodelovali pri različnih dejavnostih, kot so na primer:

- zbiranje zakonskih parov,
- praznovanje obležnic porok,
- srečanja družin in molitve za družine,

- molitve za duhovne poklice,
- obhajanje prvih petkov in prvih sobot,
- pomoč pri krašenju cerkve,
- ukvarjanje z ministranti,
- branje beril,
- navzočnost pri verouku,
- pomladitev in okrepitev pevskih zborov, pridobivanje talentov za petje,
- družabno življenje v župniji (romanja, srečanja),
- skrb za bolne in ostarele, osamljene,
- imenovanje cerkvenika,
- ustanovitev Gospodarskega sveta,
- in še in še.

Ker je bilo vzdusje na prvem srečanju dokaj klaverno, ste vabljeni tudi vsi tisti, ki niste bili izvoljeni, pa imate tovrstno veselje in nove ideje.

**Vodstvo KS in
uredništvo Odseva
voščila vsem ženam,
še zlasti materam
ob njihovem prazniku -
materinskem dnevu.**

**Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi
na predavanje z diapozitivi**

"NA STREHI SVETA"

**Predaval bo znani slovenski alpinist
Pavle Kozjek.**

Kdaj? 20. 5. 1998 ob 20^h

Kje? avla OŠ Trzin

Vstopnina: 300 SIT

Vstopnice bodo na voljo eno uro pred pričetkom predavanja v OŠ Trzin.

PRI MATIJEZU JE BILA TUDI SIRARNA

Ko se iz Domžal peljemo v Trzin in v koloni avtomobilov čakamo, da se pričazimo v naš kraj, si običajno lahko zdolgočaseno ogledujemo samotno hišo, ki v

Foto: Mojca

držbi mogočne lipe straži vstop v naselje. Razbita okna in zanemarjena fasada pričajo, da v hiši nihče več ne vlaga denarja, le včasih dim iz dimnika naznana, da je način povsem brez življenja. Hiši v tudi lipi so šteti dnevi. Ko bodo tudi tam zabrenili gradbeni stroji cestarjev, ki gradijo tržinsko obvozničko, bodo tisto hišo podrlji.

Vendar je Kržšnikova hiša preživljala že tudi precej lepše čase. Lahko bi povedala celo del zanimive tržinske zgodovine. Že v prejšnjem stoletju je bila tam gostilna Pri Matijezu. V njej so se radi po napornem delu ustavljal stari Trzinci in pomočevali ob kozarčku, ob koncih tednov pa je bilo v gostišču še posebej veselo. Marsikale Trzince se je prav pri Matijezu naučil prvih plesnih korakov. Večjemu prostoru na koncu hiše, ki gleda proti Trzinu, so rekli

Foto: Mojca

salon. Tam so se radi zbirali mladi Trzinci in ob zvokih harmonike zaplesali. V tem salonu so med drugo svetovno vojno, po tem ko so partizani še tretjič požgali osnovno šolo in zupnišče, za nekaj časa uredili celo šolsko učilnico za tržinske otroke.

Tam so delali tudi sir

V hiši pri Kržšniku oziroma Matijezu pa je bila včasih tudi tržinska sirarna in zbiralnica

mleka. Ker tržinska polja niso bila nikoli zadostni radočarna, da bi povsem preživila Trzince, so si ti vedno pomagali še z drugimi dejavnostmi - predvsem so gojili živino, še zlasti govedo. Nekateri so viške mleka vozili v Ljubljano, drugi pa so se odločili, da v sklopu kmetijske zadruge ustanovijo tudi mlečno zadružno in uredijo svojo mlekarino. Za pomoč so se obrnili na moravske mlekarne, kjer je imel glavno besedo učitelj Toman. Ta je v Trzinu leta 1934 poslal mlekarjnino in sirarsko mojstrica Rudolfa Učakarja - Štorenkovega iz Moravč. Pravijo, da ga je Trzincem odstopil zato, ker se ni želel vtikati v politiko in se vključiti v moravske sokolsko društvo.

Kakor koli že, Rudolf Učakar je bil izkušen in dober sirar. Na eni od razstav kmetijskih pridelkov mu je leta 1932, kot najboljšemu sirarju, podelil medaljo celo takratni jugoslovanski kralj Aleksander. Sin Rudolfa Učakarja, Darko, očetovo priznanje še zdaj ponosno hrani. V Moravčah so imeli veliko in dobro opremljeno mlekarino, zato so tam izdelovali celo vrsto sirov, od ementalca, do trapišta pa vse do različnih sirarskih specialitet, na primer sirov s plesnijo. Sire in viške mleka so prodajali Železniški zadrugi Šiška.

Sirarstvo ni bilo lahek posel

Tržinska sirarna je bila manjša in skromnejše opremljena, vendar je bilo v njej dela na pretek. Že na vse zgodaj zjutraj, ob četrti uri, je bilo treba oddati mleko, ki so ga vozili v Ljubljano, okrog petih pa so prvo jutranje mleko že začeli prinašati kmetje iz Trzina in Depale vasi. Takrat se je začelo pravo delo, saj je sirarski mojster začel zbrano mleko siriti. Segrel ga je v velikem obzidanem bakrenem kotlu, ki je držal 300 litrov in so ga dobili iz Moravč. Mleko je bilo treba nato posnemavati, mešati, precejati, skuto stiskati v modele, hlebčke sira zlagati na sušilne police ali v posebno razstropino, jih čistiti plesni in zlagati v skladilice. Zorilnica je bila v posebnem prostoru.

Ves čas je bilo treba budno nadzorovati zorenje sira, ki je trajalo dva meseca. Mojster je imel posebno dledo, s katerim je zvrtil luknjo v hlebček sira in nato s konice poskusil sir iz sredine, da je vedel, kako dozoreva. Preostali sir z dledo je nato spet potisnil nazaj v luknjo, tako, da nepoznavalcu sploh niso vedeli, kje je bila prej luknja. Dnevno so v tržinsko mlekarino prisobili od 12 do 15 kg sira.

Iz Trzina predvsem trapist

Najprej je želel Rudolf Učakar v Trzinu izdelovati tudi druge sire, ker pa za to ni bilo ustreznih pogojev, je nazadnje delal le sir trapist. Kot se spomini Darko, je oče v Trzinu nekaj časa poskušal izdelovati tudi ementalski sir. V Moravčah je izdeloval 50 kilogramskih hlebcev zelo okusnega in cenjenega ementalnskega sira.

Poleg sira je mlekarji pridobivali tudi surovo maslo, kot stranski produkt pa sirotko. Mleko, ki so ga kmetje prinašali v mlekarino od večerne molže, so v glavnem pošiljali pasteurizirano v Ljubljano. Zbrano mleko je bilo treba zvečer segreti na 80 stopinj, ga natotočiti v aluminijaste "kangle" in te nato ohladiti. Pozimi je ohlajanje mleka še nekako šlo, poleti pa je bil to prav dolgotrajen postopek. Mojster Učakar je mleko zvozil s samokolonica na dvorišče za hišo, kjer je bilo kovinsko korito in ob njem ročna vodna črpalka. "Spominjam se, kako je oče pozno v noč, vse do 23. ure, zlagal kangle z mlekom v korito in nato nanje točil vodo," pravi Darko Učakar in dodaja: "Ko se je voda ogrela, jo je odtočil

Rudolf Učakar (sedet spredaj) pred sirarno v Moravčah

in spet črpal hladnejšo. Postopek je ponavljal, dokler ni bilo vse mleko ohlajeno na 20°C."

Zdaj, ko imamo hiljadnike, bi bilo to povsem drugače. Takrat pa je bilo tudi drugo delo v sirarni izredno naporno. Vse je bilo ročno. "Še zdaj vidim očeta, kako je ves premočen poglanjal centrifugo," pravi Darko, ki je očetu pri delu večkrat pomagal. "V mlekarji je bilo vroče, zadušljivo, ko je prisel ven, pa je vanj dahnil hlad. Ni čudno, da je staknil hudo revmo!"

Zaslужek je bil težak

Nekaj sira so kupukili kar domačini, kar ga je ostalo, pa so ga prodajali po domovih. Z moravskimi furmani, ki so vozili moravško

mleko v Ljubljano, so bili dogovorjeni, da so se seboj jemali tudi tržinsko mleko. Nekaj tržinskega mleka in sira so prodajali tudi v trgovini Penko v Logatu, kjer je delala hčerka Rudolfa Učakarja. Kot se spominja Darko Učakar, pa prodaja ni bila tako dobra, čeprav so nekateri Trzinci pričakovali, da bodo s sirarno kar obogateli. Mojster Učakar je imel kar dosti težav s kakovostjo mleka, saj so nekateri vanj radi dolivali vodo, precej težav pa je bilo tudi, ker so živo pogosto krmili z repičem. Pri kakovosti mleka za kuho in drugo običajno porabijo se to ne poznajo, pri mleku, ki je namenjeno za izdelavo sira, pa je to lahko usoden, saj se tak sir kar drobi in se ne sprime. Zato je zahteval centrifugo za preizkus količine maščobe v mleku kar pa

kmetom ni bilo najbolj po volji.

Rudolf Učakar, ki mu je leta 1935 iz Moravč v Trzin sledila tudi njegova družina, je tržinsko mlekarino vodil do konca leta 1940, po vojni pa sirarno niso obnovili. Zbiralnico mleka so uredili v poslopju ob Habatovi ulici, ki ga je zgradila Strojna zadruga, zdaj pa je v lasti krajevne skupnosti.

Miro Štěbe

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Mount Vinson na Antarktiki

Kaj se je ta mesec dogajalo v PD Onger Trzin? Na prvem mestu je treba omeniti, da so štirje člani našega društva (Sandi in

Biserka Čičerov ter Marjan in Betka Končina) v organizaciji Komisije za mednarodno sodelovanje pri Planinski zvezi Slovenije odpotovali na Novo Zelandijo. Tam bodo v enem mesecu spoznavali lepote naravnega parka Tongariro na Severnem otoku, na Južnem pa jih čaka obisk novozeleških Alp. Šli bodo tudi pod najvišji vrh Mt. Cook (3774 m), ki pa je običajne planinice tehnično prezahteven.

Sledil bo obisk prestolnice adrenalinskih športov Queenstown, da pa se bodo po teh doživetjih umirili, bodo na koncu obiskali še Tasmanov narodni park in ognjenik Tarakan (2516 m).

Brez dvoma se bodo domov vrnili z obilico lepih vtisov, ki jih bodo, upajmo, predstavili tudi sokrajanom.

Še enkrat naj opozorimo, da bomo člani PD Onger Trzin v soboto, 21. marca organizirali spomladansko čiščenje okolice v našem kraju. Kdor bi se nam rad pridružil (in upamo, da bo teh veliko), naj bo ta dan ob 15. uri pred trgovino Merkator oz. banko.

O radioamaterskem tečaju za uporabnike radijskih postaj v našem društvu, ki se ga lahko udeležite tudi vi, si lahko več preberite na strani 22.

Po dobrem letu in pol bo končno izšla nova številka Ongrčkov. To ni šala, čeprav je izid predviden za dneve okoli 1. aprila!

V mladinskem odseku pa vedno razmišljamo na daljši rok. Tako vam lahko zaupamo,

da bo letošnji mladinski planinski tabor organiziran v Koprivni na Koroškem (pod Poco) od 18. do 26. julija. Več informacij pa lahko pričakujete v Ongrčkih.

Upamo, da ste se udeležili predavanja Vikija Grošlja - o Antarktiki pa res ne slišite vsak danliko zanimivih stvari. In da ne pozabimo. Objavljamo posvetilo, katero je bilo napisano v knjigi, katero smo podarili g. Grošlju:

Tam kjer v hribih veteruje
je zlato sonce - in mrz brije,
tam čari v duši so doma,
tam del je mojega srca.

Adijo zdaj vi tisočaki,
v nebo kipeči vi očaki
zdaj vračam se v svoj pristan,
kjer svoje korenine imam.

Nazaj mi misli tja hitijo,
kjer stvarstvo sile zdaj bučijo,
podarile gore mi življenje,
zdaj v duši mir je in hrepnenje.

Emiljan Pevec

Naslednje predavanje pripravljamo 20. maja. Takrat bo naš gost Pavle Kozjek, ki nam bo ob diapositivih priporočoval o svojem lanskotletnem vzponu brez dodatnega kisika na najvišji vrh sveta - Mount Everest. To bo zadnje predpoletenje predavanje, jeseni pa bomo z

organizacijo zanimivih predavanj nadaljevali. O imenih zaenkrat ne bomo govorili, zagotavljamo pa vam, da bodo predavatelji zelo zanimivi.

Hodimo pa tudi v hribe:

V soboto, 14. 3., smo se z osnovnošolci in mladinci odpravili na Boč. Spomladansko neuhojejo je vzpon kar utrudil in so se strinjali s tistimi, ki Boču pravijo štajerski Triglav. Za vzpon na sam vrh nam je zmanjkal časa. Smo si pa ogledali čudovite velikonočnice, ki jih je žal vsako leto manj, in na pobudo naše štajerske vodnica Marjane organizirali pravo tekmovanje v kotaljniku po bregu navzdol in celo navzgor. Sestop je bil hitrejši. Višek zabave pa je bila vožnja domov, kjer smo se po dveh urah nekateri še komaj smejavili. A kaj je bilo tako zabavno. Zraven bi šli, pa bi vedeli!

Od samega navdušenja smo na izletu celo pozabili narediti skupinsko fotografijo, ekskluzivni posnetek krmiljenja udeležencev na krimšču pod Bočem pa je žal še v fotoaparatu, zato se boste moralni zadovoljiti samo s to novičko.

Planinski pozdrav!

I. M.

VIOLETA MORDEJ: VRHUNSKA KOTALKARICA IN USPEŠNA TRENERKA

Violeta Mordej, do danes najuspešnejša slovenska kotalkarica in od leta 1995 glavna trenerka pri KDK Domžale, izhaja iz športne družine. Mama Antonija je gojila gimnastiko in je tekmovala tudi na krogih vse do ukinutve te discipline za ženske. Oče Franc je bil jadralni pilot in je osvojil največje športno priznanje, diamantni C. Tudi Violeta je sledila družinskemu športnemu duhu. Začela je kot majhno, drobno, sedemletno deklete na ledeni plošči, kasneje pa je preselila h kotalkanju.

Violeta, kako se je začela tvoja kotalkarsko - drsalna kariera?

Pri sedmih letih sem se vpisala na drsalni tečaj v DKK Olimpija v Ljubljani. Do desetega leta sem namreč živel v Ljubljani. Zaradi moje nadarjenosti so me sprejeli v klub. Ob koncu drsalne sezone sem začela še kotalkati. Drsanje in kotalkanje sta namreč sorodna športa in se ju lahko do desetega ali dvanajstega leta goji hkrati. Kasneje se pojavijo podrobnosti, značilne le za posamezen šport (vhodi in izhodi pri tehniki skokov, pri piruetah, ...).

Kaj pa tekmovanja in uspehi?

Moje prvo tekmovanje je bilo na kotalkah, in sicer v skupini najmlajših pionirjev. Do dvanajstega leta se tekmovanju na državni ravni (takratna Jugoslavija) še nismo udeleževali, tekmovali smo le na republiški ravni (Slovenija). Na prvem republiškem prvenstvu sem si prikotalkala 4. mesto, na ledu pa sem pri pionirjih do deset let osvojila 2. mesto. Zaradi finančnih težav kluba se je moja kariera na ledeni plošči nato prekinila

za pet let. Ker mi je bilo takrat umetnostno drsanje bolj pri srcu, me je to zelo potrlo. Popolnoma sem se posvetila kotalkanju, kjer sem začela dosegati vidne uspehe. Z enajstimi leti sem postala republiška in državna prvakinja pionirjev kategorije A (do 12 let). Zaradi uspešnosti sem nato na trenerjev pobudo že s trinajstimi leti prestopila v višjo skupino seniork, čeprav je meja prestopa po pravilniku določena pri osemnajstih letih.

Ponovno sem bila reprezentativna v državna prvakinja, kar me je

vedlo na moje prvo evropsko prvenstvo na Lidu v Italiji. Naslova sem obdržala vse do leta 184 in ponovno od leta 1985 do leta 1990. Pri štirinajstih letih sem osvojila bronasto odličje na Evropskem kotalkarskem pokalu na Siciliji. Leta 1985 sem se pridružila novo ustanovljenemu klubu KDK Domžale, k ustanovitvi, katerega je veliko pripomogla tudi moja mama. Trenirali smo v komunalnem centru v Domžalah. Leta 1989 sem na svetovnem prvenstvu v Roccarassu osvojila 8. mesto, na Evropskem prvenstvu v Angliji pa 9. mesto. 1991. leta sem uspešno izpolnila pogoje za SP v Sydneyu, katerega pa se s trenerjem zaradi političnih razlogov nisem udeležila. Leta 1993 in 1994 sem se vrnila na kotalkarsko ploščo, in sicer z dvakratnim naslovom državne prvakinje. Sodelovala pa sem tudi na SP, kjer rezultat ni bil najboljši zaradi omejenega časa treninga. Takrat sem bila že tudi sama trenerka.

Zdaj si tudi sama trenerka ...

Na Fakulteti za šport sem pred dvema letoma pri ruskem profesionalnem trenerju opravila izpit za amaterskega in profesionalnega trenerja na ledu. Na kotalkarskem področju pa še čakan na priložnost za licenco, katero si zelo želim. Delo z otroki me zelo veseli in tudi po poklicu sem vzgojiteljica, kar mi pri mojem delu samo koristi. Posimmo so za kotalkanje slabši pogoji in se bolj posvetim drsanju, poleti pa je prioriteto kotalkanje.

Kadar ni sezone, obsegajo dnevni treningi dve uri vadbe, med šolskimi počitnicami pa tudi do sedem ur vadbe dnevno. Poskušam imeti nadzor nad vsemi otroki v klubu, kjer sem glavni trener.

V šestih letih trenerstva se Violeta navkljub mladosti lahko pohvali z vidnimi uspehi.

Moji varovanci so osvojili zlato in štiri bronce medalje, na evropskih pokalih pa četrto in peto mesto na evropskem prvenstvu. Lani in letos me je predsednik evropske kotalkarske zveze g. Rolf Schade zaradi trenerjev uspehov povabil na letni seminar, kjer dvanajst trenerjev iz vsega sveta vadi otroke iz cele Evrope. Namen tega seminarja je izmenjava izkušenj in znanja med trenerji. Biti moraš pedagog in strokovnjak, da lahko vodiš kondicijske in specjalne treninge. Poznati moraš psihologijo otrok, predvsem pa moraš biti dober prijatelj, da ti otroci zaupajo, kajti le dober in odkrit odnos med trenerjem in varovancem vodi k izpolnitvi ciljev.

Kot trenerko me zelo veselijo tekmovanja, kjer otroci pokažejo plode skupnega dela. Na tekmovanjih uživam tako v glasbi kot

tudi v programih. Če pa so zadovoljni tudi otroci sami, je to zame največje priznanje. Otroci trenirajo z dušo in ne bi hotela, da postanejo trofeje oziroma lovc na medalje. Biti prvak je rezultat trdega dela. Moj cilj je nadaljnje izobraževanje. Želim postati še

Violeta & Chiara

boljši trener in si deliti z varovanci še več izkušenj. Nekoč bi rada trenirala slovensko državno selekcijo. Moja velika želja pa je, da bi kotalkanje postalo olimpijski šport.

V Domžalah sem s pomočjo kluba KDK organizirala prvi kotalkarski noveletni revijski program. V gosteh smo imeli tudi evropske privake iz Italije. Mnenja sem, da tovrstne revije (Kekec, samba in kabare na kotalkah, ...) popularizirajo kotalkanje, in si želim, da bi se s posameznimi točkami udeležili tudi kakšne televizijske prireditev. Razmišljam pa tudi o ponovni uvedbi discipline plesnih in športnih kotalkarskih parov v Sloveniji. Seveda bi moral biti pogoj za trening ugodnejši tudi čez zimo; tovrstni treningi zahtevajo namreč dvakrat več dela oz. trenerjanja.

Kako pa si zapolniš preostanek dneva, kolikor ti ga pač ostane?

S 25. oktobrom sem postala mamica hčerki Chiari, tako da se v prostem času posvečam predvsem hčerkici in njennemu očku Gregu. Vedno pa nas spremja tudi moj zvesti prijatelj Laro, nemški ovčar.

Mojca Senica

NOVI PREDSEDNIK TRZINSKIH GASILCEV JOŽE KAJFEŽ SE ZAVEDA ODGOVORNOSTI

V prejšnji številki Odseva smo poročali, da so si na nedavnem občnem zboru trzinski gasilci za novega predsednika izbrali Jožeta Kajfeža. Prepričani smo, da je prav, da ga bralcem Odseva vsaj v grobem predstavimo, zato smo mu zastavili nekaj vprašanj.

Si kaj vesel, ker si postal predsednik?

Niti ne, saj je obveznost precejšnja, ker izkušenj s predsednikovanjem nimam, pa lahko povem, da čutim tudi nekaj trem.

Prej sem deloval bolj na operativi, na sektorski ravni, pri tekmovanjih ... Bil sem sicer v upravnem odboru, kjer smo se dogovarjali o delu in naloga, vendar je predsednikovanje zame zdaj povsem nova preizkušnja.

Se pripravljate za trzinski praznik?
Približno v tistem času kot bo trzinski krajevni praznik (15. maja), goduje tudi naš patron - zaščitnik gasilcev, sv. Florjan.

Florjanova nedelja bo letos 4. maja, zato se bo takratno slavje smiselnovkljivo tudi v krajevno praznovanje. Kot vedno bomo tudi letos pripravili svečano mašo in parado, na katero bomo povabili gasilce iz občinskih zvez Domžale in Mengše. Po tem pa bomo imeli priložnostno slavnost in v OŠ pogostitev za gasilce, narodne noše in vse ostale, ki se bodo želeli pri nas posladkati. Vsi so dobrodošli.

Je tvoja naloga, da to organiziraš?

Ni nujno. Vedno sklicešemo sejo upravnega odbora, poveljstva, in si razdelimo naloge.

Pri bivšem predsedniku in častnem predsedniku Janezu Štebetu sem videla mnogo lično in skrbno urejenih zapisnikov.

Že nekaj časa pa zato skrb tajnica.

Prej je bil tajnik Lenarčič. Seveda pa je potrebno voditi svojo evidenco. Koliko časa porabiš za opravljanje predsedniške funkcije?

Ker sem še neizkušen, porabim približno uro na dan, sčasoma pa, ko se bom navdal, pa manj. Trenutno moramo opraviti veliko papirnih zadev zaradi zamenjave. Do maja, junija, julija bo morda dela malo več, potem je dva meseca zatisa, oktobra pride na vrsto mesec požarne varnosti, pa zopet za dva, tri meseca mrtvilo. Sedaj bodo tekmovanja, skozi vse leto so sektorske vaje, sestanki ... Vedno je kaj.

V družini ste trije moški in vsi gasilci?

Oče je gasilec že od mladih nog in sedaj eden od podpoveljnikov, mlajši brat Marko je poklicni gasilec v Ljubljani in prav tako podpoveljnik.

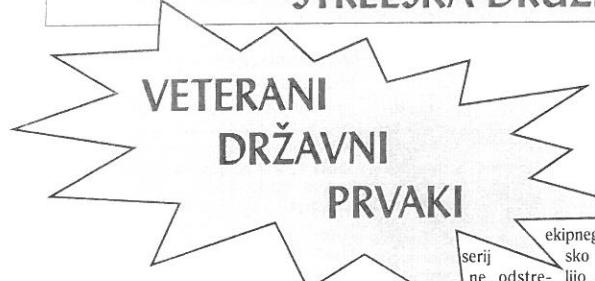
V vodstvu društva imamo zdaj še en družinski par. Poveljnik je Milan Marolt, njegov brat Metod pa je podpredsednik.

Viktoria Pečnikar - Oblak
Fotografija: Urša

Kmetom pomagam, da se postavijo na noge, je rekel plemič in jim pobral konje.

Nemški pregovor

STRELSKA DRUŽINA TRZIN

Streljsko društvo Trzin se pripravlja na zaključne boje v streljanju z zračnim orožjem. Razpored tekmovanj je zelo "natočan", tako da vse do 15. aprila za strelice ne bo prostega vikenda. Regijskih tekmovanj se bo udeležilo z 8 pionirjev, 4 mladincem, 1 mladinko, 9 članov, 2 članic in 3 veterani. Samo najboljši pa bodo nastopili na državnih prvenstvih.

Veterani pa so se že vrnili z državnega prvenstva. Do sedaj sta za veterane nastopala le Andrej Perne in Franci Brečko. Letos pa se jima je pridružil še Franci Mušič, tako da so lahko nastopili ekipno. Bili so odlični in osvojili državni naslov s 537 krogov, ob tem pa je državni prvak postal tudi Franci Brečko z neverjetnim rezultatom 188 krovov. Tako dobrega

članskih serij ekipe je skoraj nedosegljiv. Zato vsem skupaj čestitamo.

Upamo, da se bo prvakom pridružil še kdo in da bodo tudi v letosnjem sezoni imeli nekaj regijskih in državnih naslovov.

Tudi ligaški boji se zaključujejo. Z nekaj smole so pred kratkim strelici s pištolo izgubili proti konkurentom za uvrstitev v 1. ligo. Toda še vedno so imeli zmago več, saj so pred tem premagali kar nekaj dobroh ekip. Toda konkurenčni so neverjetno premagali še najboljšo ekipo 2. lige. Tako so bodo naši fantje najverjetnejše še vedno borili v drugi ligi. Streliči s puško pa so trenutno zasedajo zelo dobro četrto mesto in bodo le tu najverjetnejne ostali. V tretji ligi se še vedno borimo

za obstanek saj klub štirim zmagam obstaja možnost začaranega kroga kjer bi izpadli. Toda to ligo ne jemljemo tako resno in jo uporabljamo kot trening tekm. Enkrat nastopajo mladinci, drugič člani, tako se v tej ligi menja sedem strelec.

RADIOAMATERSKI TEČAJ

V PD Onder Trzin se je v zadnjih mesecih večina vodnikov "oborožila" z radijskimi postajami Kenwood TH-22E. Ni kaj, društvo skrbi za varnost svojih članov, saj je s tako opremljenimi vodniki pot v gore še varnejša. Za uporabo teh postaj bodo morali lastniki opraviti tečaj za radioamaterje III. razreda. Našim članom je na pomoč priskočil radioklub "27. julij" iz Radomelj, ki bo tečaj organiziral v prostorih OŠ Trzin.

Tečaj se bo pričel 6. aprila ob 18.30 (7 predavanj po 3 šolske ure). Cena tečaja bo ok. 6.000 SIT.

Če vas radioamaterstvo zanima, se tečaju lahko prikliknite (tudi če niste lastnik postaje).

Vse dodatne informacije:
Gregor Schoss,
tel: 716 - 383 (do 20.00).

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE TKANINE
PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
ODPRTO VSAK DAN OD 7^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Starejše pionirke so občinske prvakinje

Ta čas po vseh osnovnih šolah v občini Domžale poteka Občinsko prvenstvo v košarki in odbokji. Športno društvo Trzin pomaga učencem OŠ Trzin pri tekmovanjih tako, da skrbi za njihovo opremo. Dekljam in dečki iz košarkarskih ekip so tako letos priskrbeli dresne. Denar za nakup dresov za dekle je zagotovil Anton Lagoja, za dečke pa Silvo Habat. ŠD Trzin bo poskrbelo tudi, da bodo mladi športniki lahko po znižanih cenah kupili športne torbe.

Posebej pa je treba pochlubit ekipo starejših pionirk naše osnovne šole, ki tekmujejo v odbokji. Prvič v zgodovini šole in tako tudi Trzina so postale občinske prvakinje in se tako uvrstile na regijsko tekmovanje.

Regijsko tekmovanje bo potekalo v Kamniku 20. marca. Prve nasprotnice naših dekle prihajajo iz Stran.

Upamo, da se bodo tudi za nakup njihove tekmovanje opreme našel kakšen sponzor.

Otroška olimpiada ob krajevnem prazniku

Naš kraj bo v maju praznoval 725-letnico prve omembe kraja v pisnih virih, ŠD pa bo nekako takrat praznovalo 25-letnico svojega obstoja. Ker bodo tudi druga društva ob krajevnem prazniku poskrbala za različne prireditve, bo letosnji maj za vse Trzince posebej prazničen.

ŠD bo tako v maju pripravilo spominski tek Petra Levca, v sodelovanju z vrtcem Žabica pa tudi 2. otroško olimpiado. Obe prireditvi bosta v soboto, 30. 5. 98, ŠD pa ob tem poziva vse krajane, naj jim po svojih močeh pomagajo s predlogi in seveda tudi pri organizaciji prireditve. In kaj imajo na načrtih?

Za začetek bodo pripravili športne igre za najmlajše, na katerih bodo lahko sodelovali vsi otroci. V mislih imajo bolj igre, kot so na primer igre z žogo, tek, igranje z vodo, skakanje na trampolinu ..., hkrati s tem pa bo potekal tudi kulturni program. Lutkovna

nošče. V ŠD se že dogovarjajo, da bi omogočili tudi ogled atrakcij balonarskega kluba Barje.

Za zaključek bodo prišli na svoj račun tudi starši, saj bodo zanje pripravili nekaj tekmovanj in nalog, zvezcer pa bodo, če bo vse po sreči, pripravili veselico za vse krajane Trzina.

V telovadnici osnovne šole še vedno potekajo športne aktivnosti, ki so naštete v razpredelnici.

skupina naj bi zaigrala igrico, nastopili naj bi tudi klovni, mladi glasbeniki, verjetno bo prisla tudi godba na pihala in celo narodne ŠD Trzin.

Telovadba za otroke še vedno poteka ob četrtekih od 16.00 do 17.30, vpis je še možen. Za informacije pokličite Igorja ali KS Trzin.

Športni pozdrav!

Nuša Matan
Fotografija: Urša

- ponedeljek: košarka (moški) od 20.30 do 22.00
- torek: nogomet (moški) od 20.30 do 22.00
- sreda: aerobika (ženske) od 19.00 do 20.30
- četrtek: odbokja (mešano) od 19.00 do 20.30

MLADI TRZINSKI ŠAHIST ŽIGA BOBNAR SE PREDSTAVI

Šah sem se začel učiti v prvem razredu osnovne šole, ko me je za to kraljevsko igro navdušil moj mentor in učitelj Vladimir Nadl. Njemu gre zahvala za vse moje uspehe.

Leta 1996 sem prvič nastopil na prvenstvu Slovenije v šahu. V Mariboru je bilo od 17. do 23. februarja tistega leta tretje prvenstvo Slovenije, na tekmovanju pa sem v skupini fantov F-10, dosegel 29. mesto. Naslednje leto sem na 4. državnem prvenstvu, prav tako v Mariboru, od 22. 2. do 3. 3. 97 spet igral v skupini fantov F-10 in dosegel odlično 8. mesto. Žal zadnjih treh partij nisem odigral, saj sem zbolel in sem moral turnir predčasno zapustiti.

Na prvem osnovnošolskem državnem prvenstvu, ki je bilo lani v Kranju, sem nastopal v skupini fantov do 11 let in sem dosegel 24. mesto. Na četrtem državnem prvenstvu v pospešenem šahu (skupina F-12) v Novem mestu, ki je bilo 13. in 14. septembra 1997, sem zasedel 39. mesto. Do zdaj sem bil trikrat tretji na občinskem ter dvakrat tretji na regionalnem prvenstvu v Ljubljani.

jani. Moj največji uspeh je moj letošnji naslov občinskega prvaka med fanti do 11 let ter 8. mesto v Sloveniji. Tudi v naprej sem namenjam ukvarjati s šahom in upam, da bom dosegel kar se da dobra mesta. Vsem mlajšim otrokom bi svetoval, naj pričnejo igrati šah, saj ta igra krepi tako možgane kot duha.

ŠAHOVSKA IGRA KOT VZGOJNO-OBLIKOVNO SREDSTVO, KI IMA BLAGODEJNE UČINKE PRI RAZVOJU INTELEKTA IN DRUGIH PSIHIČNIH FUNKCIJ TER PRI OBLIKOVANJU ZNAČAJA IN CELOTNE OSEB- NOSTI
Izkoriščanje pedagoških učinkov šaha v preteklosti

Vzgojno-oblikovne učinke šahovske igre so načrtno izkorističili že v prejšnjih zgodovinskih obdobjih. Igra na šahovnici je imela pomembno vlogo že v srednjeveškem sistemu vzgoji posvetnih fevdalcev, saj je prevezla tehten delež njihove intelektualne vzoje. Splošna zgodovina pedagoške navaja, da je imela igra na šahovnici, kot ena izmed sedmih viteških veščin, nalogu, da razvija sposobnost orientiranja v različnih situacijah na polju in v gozdu in da spodbuja iznajdljivost in sposobnost izdelave načrta za napad in obrambo.

Po drugi strani pa je bila za podnjene sloje "kraljevska igra" tudi zaradi teh vzgojnih odklik nezačelenih in često prepovedana.

Tudi v kasnejših obdobjih so veliki misleci visoko ocenjevali vzgojno-oblikovalne učinke šahovske igre. Sir Thomas Elyot je izrekel naslednje besede: "Izmed vseh iger, ki ne vsebujejo telesnega naprezanja, je najpriporočljivejši šah, ki ostri razum in razvija spomin itn."

Šahovski mentor
Vladimir Nadl

Trgovina Koper TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3
telefon / fax: 061 737 785, mobil: 0609 648 422

AKCIJA: Kolesa ROG - 10% popust pri gotovinskem nakupu ali 1+1 ček, možnost nakupa na 1+1 čekov BREZ OBRESTI in brez popusta!

PIAGGIO SKUTERJI - OB NAKUPU PRAKTIČNO DARILO

novi varnostni trikotniki	od	1.380 SIT	dalje
akumulatorski polnilci Bosch, Poko	od	5.608 SIT	dalje
brisalci vetrobranskih stekel	od	1.197 SIT	dalje
dodatne stop luči	od	2.076 SIT	dalje
agregati za pranje vozil, traktorjev itd	od	23.949 SIT	dalje
pretočna prostostopeča črpalka za tekočine		11.497 SIT	
motorna žaga Husqvarna - 61 FF		71.054 SIT	
motorna žaga Partner 351 CCS		35.647 SIT	
motorna kolesa TOMOS (Avtomatik, Targa, APN 6)	od	94.500 SIT	dalje
skuterji PIAGGIO, GILERA	od	319.200 SIT	dalje
avtoakustika Clarion	od	29.156 SIT	dalje
pričajnik Fapa	od	7.800 SIT	dalje
sobno kolo - Viva digital		43.995 SIT	
tovorne prikolice	od	74.075 SIT	dalje

VEDNO NA ZALOGI:

motorna olja Castrol, Valvoline, Elf, Mobil, Mapetrol, Proton in Rsl, antifriz - koncentrat in razredčeni, akumulatorji Fiamm za motorna kolesa, osebna in tovorna vozila - 2 leti garancije, zimske in letne pnevmatike Sava in Pneumat, pričajniki Fapa + dodatki za smuči, sedežne prevleke, spojerji, volanski obroči - športni, rezervni deli - pločevina, mehanični rezervni deli, pločevina, elektromaterial Iskra, Saturnus, Hella, Bosch in drug material za osebna in tovorna vozila, tovorne prikolice, kolesa Rog in Atala, skuterji Piaggio, ročno

elektro in navadno orodje in drugo.

Plačilo kupljenega blaga tudi na 1+7 čekov ali s kreditom brez pologa.

Trgovina je odprta: vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure.

Obiščite nas in se prepričajte o naši bogati ponudbi in konkurenčnosti cen.

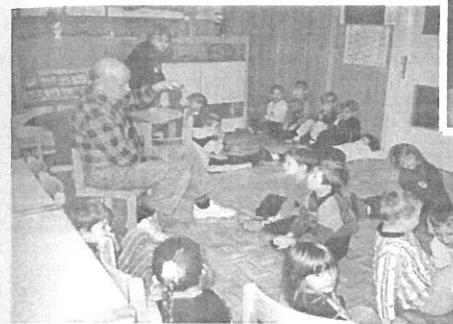
Vedno se bodo našli Eskimi, ki bodo za prebivalce Konga izdelali navodila za obnašanje v veliki vročini.

Stanislaw Jerzy Lec

UTRINKI IZ SKUPINE PIKAPOLONIC IZ VRTCA ŽABICA TRZIN

V zadnjem času je bilo v naši skupini še posebej pestro, saj se ves čas kaj dogajalo. V sklopu teme "Trzin - moj kraj" se je na naše povabilo prijazno odzval Nejc'ev dedek, ki nam je s

pravljice ... Ko smo dobili še kazalke, pa smo si lahko kar sami izbirali željene knjige s polic in jih prelistavali.

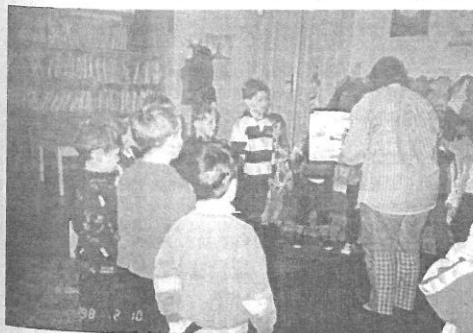
V popoldanskem času, ko starši niso v službi, smo jih povabili v vrtec na hospitacijski nastop, kjer so lahko opazovali, kako potekajo naše dejavnosti. Obenem so spoznali, kako se njihov otrok vključuje, kaj ga zanima ... Prisli so skoraj vsi starši in seveda domov odšli bogatejši za nova spoznanja.

Tudi ob pustu smo povabili starše, da so pustovali skupaj z otroki v diskoteki Life v Domžalah. Tam nas ni pod maskami nihov otrok vključuje, kaj ga zanima ... Prisli so skoraj vsi starši in seveda domov odšli bogatejši za nova spoznanja.

Vrtčevski pozdrav in nasvidenje Janja

pripovedovanjem, kako je bilo včasih v Trzinu, zelo približal kraj in običaje. Otroci so ga z zanimanjem poslušali in se še dolgo o tem pogovarjali. Tudi ko smo se pogovarjali o "Knjigi - moji prijatelji", smo svoje znanje hoteli še razširiti, zato smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano v knjižnico Otona Župančiča, kjer nas je o vsem poučila knjižničarka Ida. Ob knjigah smo celo telovadili, poslušali

Napak je misliti, da je enakost naravnih zakonov.

Narava ni ustvarila nič enakega. Njen najvišji zakon je podrejenost in odvisnost.

Vauvenargues

Učenjaki so večinoma sovražni, kadar kaj spodbijajo;

človeka, ki se moti, imajo za svojega smrtnega sovražnika.

Johann Wolfgang Goethe

Ko so nekoga vprašali, kaj je najredkejše na svetu, je odgovoril:

"To, kar pripada vsem, to pa je zdrava pamet".

Giacomo Leopardi

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Zimska šola v naravi - za 5. razrede - je že naša stalnica. Prav tako Pokljuka. Samo da smo letos dobili ugodnejšo ponudbo iz hotela Šport. Pa smo jo sprejeli. In nismo se zmotili. Tako se je vseh 33 učencev v 5 njihovih spremjevalev v hotelu v veliko telovadnico, večjimi dnevni prostori, lepo jedilnico, okusno hrano - res dobro počutilo. Nemoteno smo lahko izpeljali šolski del programa, to se pravi pouk. Seveda nismo pretiravali! Ampak če ga je še tako malo - pouka namreč - ga je vedno preveč, zato smo največ časa preživeli na snegu. Razdeljeni v skupine po sposobnostih in

ke nagrade - in prelep spomine na neponovljiva doživetja.

Erika Benkovič

MORDA NISTE VEDELI ...

Zagotovo se še spominjate čevljev, ki ste jih najraje nosili (ali pa jih imate na nogah prav v tem trenutku) in so vam jih vsi zavidili. Da, prav imate - govorno o količkah, tem udobnem in neprekosljivem obuvetu, ki marsikoga spreminja na nepredvidljivih stranpoteh življene že od valete naprej ... Toda, ali veste, od kog izvirajo?

trebuhom za kruhom, so svoj posos razsirili tudidaleč naokrog. Žal jim je "posel stoletja" zaradi nezaščite modela spletal po Bistrici, v uteho pa jim je lahko ugled in velika popularnost količek.

MANUALNA MEDICINA

bolečine v vratu, glavoboli, vrtoglavice, mrvavljenje v rokah ?

občutek bolečin pri srcu, v želodcu, pljučih ?

bolečine v križu, nogah in mrvavljenje ?

FIZIO CENTER TRZIN

VLADIMIR BORISSOV dr.med.
spec. manualne medicine

ODPRAVLJANJE TEŽAV PO KIROPAKTIKI

tel.: 162 18 37 I.O.C Trzin, Hrastovec 10

Ker so Količani hodili v tujino s

Sen vsakega pravega moškega - najprestijnejši, ročno izdelani modeli količ v omejeni seriji so resnično šik! (Od zgoraj navzdol si sledijo: "Hombre", "Übermensch", "Pacific Phantassie" in klasični "Be mine - type II".

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

Tokrat smo se odločili, da bomo objavili nekaj zanimivejših dogodkov, ki so jih v trzinski črni kroniki zbrali policisti Policijske postaje Domžale. Obljubili so nam, da nam bodo tudi v prihodnje pošiljali podatke o tem, kaj se v Trzinu dogaja, pa bi bilo bolje, da se ne bi. Mogoče bi se morali nad takimi novicami tudi zamisliti.

Živali si tega ne zasluzijo

O mučenju živali se je v Trzinu že šušljalo. Najprej so bile žrtve bajerske žabe, potem uboge mucke, nedavno pa je naključni sprejalec R.S., ko se je sprehal po gozdu v smeri proti Črnucam, našel za zadnje tace na drevo prvezanega odretga psa. Policijo v Domžalah je o tem obvestil 29. januarja letos. Ob tem je povedal, da je to našel vsaj kakšen mesec prej. Glede na fotografije, ki jih je posnel g. Schoos, se je zločin zgodil še prej. Povedal je, da ni našel sledov strelkih ran. Sliko so policisti pokazali tudi poklicnemu lovcu in ta je ugotovil, da gre najbrž za pasmo doberman. Kuža je bil zelo strokovno odrt (celo rep), dobesedno slečen iz kože. Morda je bil zadavljen, četudi je to težko verjetno, ali pa zastrupljen. Boja obstajajo ljubitelji kož, tudi pasijih, ki radi spravijo "trofejo" za spomin.

Pokvarjen piknik

Mladi fantje, bivši sošolci iz OŠ Trzin, so se med letošnjimi zimskimi počitnicami odločili, da bodo imeli piknik. Presenetila jih je banda oboroženih falotov. Dvema so zažgali gorski kolesi. Poizvedovanja so še v teku. Škode je približno na 60.000,00 tolarjev. Storilce še sedaj, ko gradijo novo cesto. Prvo nevarno izkopanino so našli 7. 2., drugo 12. 2., tretjo pa 24. 2. Vsakič jih je prevzel pirotehnik iz Centra za varstvo pred neeksploziranimi ubojnimi sredstvi, kot se uradno imenuje ta ustanova. K sreči so to granate, ki ne počijo kar tako, saj vendarle niso bile nastavljene z namenom da ubijajo, ampak so bile zgorj odvržene v ta močvirnat predel. Prav ob zaključku tokratne redakcije so nam krajani sporočili, da so na gradbišču spet videli pirotehnik. O podrobnosti bomo skušali poročati v naslednji številki.

To se je dogajalo 13. 2. 1998. Zdaj policija preverja audije s takšno barvo. Preverjanje opravlja poleg domžalskih tudi drugi policisti.

Nevarni ostanki preteklih vojn

Na gradbišču bodoče štiripasovnice so letos našli že tri granate. Vsakič je šlo za ostanke topovskih zrn oz. granat, ki izvirajo še iz druge svetovne vojne in so bile tako globoko v zemlji, da so jih odkopali šele sedaj, ko gradijo novo cesto. Prvo nevarno izkopanino so našli 7. 2., drugo 12. 2., tretjo pa 24. 2. Vsakič jih je prevzel pirotehnik iz Centra za varstvo pred neeksploziranimi ubojnimi sredstvi, kot se uradno imenuje ta ustanova. K sreči so to granate, ki ne počijo kar tako, saj vendarle niso bile nastavljene z namenom da ubijajo, ampak so bile zgorj odvržene v ta močvirnat predel. Prav ob zaključku tokratne redakcije so nam krajani sporočili, da so na gradbišču spet videli pirotehnik. O podrobnosti bomo skušali poročati v naslednji številki.

Demokracija je, ko vsak lahko pove kar JAZ mislim.

*Dščem popolno samoto -
kdo gre z mano?*

*Osaka generacija je ogrožena,
celo naša.*

*Usi so bili na moji strani -
zato se je čoln tudi preurnil.*

Čas dela za kozmetični salon.

*Delam kot zamor'c! Tudi zasluzim toliko.
Niko*

*Tako PADALEC kot MUHA uživata,
ko priletitira na kaj mehkega.*

*Čakala sem princa na belem konju,
pa je prišel konj v belem BMW-ju.
Andreja*

*Če bi Hamlet imel
dobrega psihiatra,
ne bi toliko dvomil.*

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Kaj pa če ovce niso to, kar se zdijo? - Izročilo 8. marca med domačo moško populacijo še ni pozabljeno -
Lahko zlikovce sploh kdo užene v rog?

Ena izmed žrtev agresije je navkljub šoku in nestrokovni pomoči mahoma okrevala, saj so ji zadišale dobre iz jerbasa.

V Podutiku so eksperimentalni ovčarski peski ravnomerno položili temelje. Vreme jim je šlo ob tem še kako na roko.

SO BILE VAŠE DRUŽICE DELEŽNE VEČJE PO-ZORNOSTI?

Ah, ta osmi marec! Tako opevan, skrivnostno vznemirljiv in poln pričakovanja za vsa dekleta in žene ...

In moški naj bi bili ta dan še posebno romantični, pozorni ter sploh polni presenečenj.

Pa so bili naši "kerlgi" kos vsem tem izivom?

Presodite sami:

Mirko Komočar, strojevodja:
"S službo sem končal že ob osmih, ženo sem peljal po nakupih v Trbiž, kosiла pa sva pri tašči. A kaj sem podaril? Ženi spomladanski plašč marsovec in nagelj, tašči pa ikeban in tep-tep-tep glavnik."

Blaž Šutej, varnostnik:
"Po nočni izmeni sem le mukoma zbudil punco in jo zvabil žurat z družbo. Bili smo v Jaršah in Kranju, potem pa se na kavici v Dolskem. Svoji "tamali" sem dal par tehno žgoščenek, toaletno milo in lectovo srce. Mislim, da sem kar dobro izbral!"

Zoran Briški, mesar-sekač:
"Kaj naj rečem? Ženo sem peljal na jadranje po Kornatih. Pamže sva pustila pri sosedih, sama pa sva živila sto na ulo! Jaz sem fasil morsko bolezen, draga pa je dobila izpuščaje zaradi alergije. Seveda sem jo presentil! Dobila je mikrovalovko in v erotično spodnje perilo zavit višnjev liker. Tudi po petih letih zakona se imava še vedno rada, zato mislim, da bi moral biti materski dan vsaj vsak mesec dvakrat!"

Gasper Ogorec

NAVIHANI KOŠTRUN ČEZ NOČ POSTAL LJUBLJENEC VAŠKEGA ŽIVLJA

Že od pamтивke je ovca veljala kot sinonim volnosti, umirjenosti, krotkosti in skromnosti, zaradi mleka ter volne pa je tudi koristna.

Vendar tole razkrilje razbijajo dogmo: minulo sončno sredo je organizirana skupina pohodnikov PD Ižakovci lenobno motrila vrve na turistični kmetiji Čulibrk pod Rasico, ko se je v njih zakadela bela volnata gmosta. V vsesplošni zmedji je večini napadalnih uspelo pobegniti v vinski klet, štirje nesrečni pa so bili ob grozovitem blejanju deležni neprjetnih ugrizov in udarcev kopit. Najhujšega jih je obvaroval hlapec Ramon, ki je krovokola s pasjo radiostjo in otrobi zvabil v šupo.

Ker je bil oskrbnik Dreje Pintar službeno odsoten, je pripeljal obrazložil kar pogumni rešitelj sam: "Ta podivljana ovčica je pravzaprav koštrun, čuvajske navade pa je očitno prevzel od ovčarja

Runota, ki je že vsega naveličan. A povem vam, tega backa ne damo za noben denar, je prav čujav hiše in duša kmetije. Sicer je goste že večkrat napadel, a smo jim v jerbasi hitro zatlačili obilo zaseke, ajvarja, pirhov ter mlincev, moškim pa še karnistr domačega - in smo si bili pot!"

Medtem, ko žvinorejci o tem primeru nočeo nič vedeti, pa je za nenavadnost nekaj zanimanja pokazala kinološka stroka. V Podutiku so glavni skupaj že staknili specialisti dresure in vadljivosti, tuk pred izdajo pa je tudi priročnik "Znamo živeti z ovčami"? Za naše bralce pa še nagradni natečaj: pomagajte nam poiskati primočrno ime za čujočega backa.

Prva nagrada je vikend paket za dve osebi pri Čulibrkovi.

Le Ramon zna s to ljubko, a nepredvidljivo žverco. Njen ugriz velja med okoličani za pravi talisman, živahni bee-beee pa ponokod že izpodriva tradicionalni "dobro jutro".

Zdolgočaseni ovčar Runo je na posrečenega "učenca" očitno prenesel tudi nekaj nezaželenih, a zato zanimivih lastnosti.

ANKETA

Vanessa Skočir, arhitektka:

"Z zaročencem sva bila na dopustu v Wengnu. Izvoljenec me je razvajal ves vikend, zadnji večer pa me je nežno objel ter me med poljubljanjem zasnubil in poklonil masivno srebrno verižico. Čeprav ga je potem na nočni smuki zadelo sidro v lice, mi bo ostal ta dan vedno v lepem spominu."

Ema Klara Vipotnik, zborovodja:
"Moj možek me je prebudiš s kavico in slanim pecivom, odkolesarila sva v Vače do situle in si pripravila piknik ob Savi. Naenkrat najuje prelepel zmajar, ki je za seboj vlekel napis "Ema, Stanci te ima rad", odvrgel pa je tudi velik gobelin, porcelanastega psička in radio kasetofon ... Ah, ta moj Stanči! Za nameček pa je raztegnil še meh in zapel "čuk se je oženil"... res, čudovit 8. marec".

Hja, tako pač to gre. Brez njih je težko, z njimi še težje. A vendar - kdor osreči eno življenje, osreči ves svet, ...

KRŠITVE JAVNEGA REDA IN MIRU NA JEMČEVI MEČEO SLABO LUČ NA VES 'TRZIN

Še ne tako dolgo nazaj je po tej znani ulici tekel živahnem dvosmernem prometu, otroci so se lahko na tej cesti brezskrbno igrali, sosedje so živelj z ramo na ram - kot iz Dr. Romana, kjer vladata ljubezen in harmonija ter se cedita med in mleko ... A vse lepo se enkrat konča: nasilje, škodoželjnost in neletičnost so le trije izmed jezdecev Apokalipse, ki so zavladali tej, nekoč opevani, soseski!

Brezposeln Bine Marjanovič, 17, stari znanec črne kronike, je z 21 prekrški nedvomno njen rekorder. Tokrat je dne 22. 2. tega leta ob 00. 27 z neregistriranim opel manto najprej opiral pravilno parkirani mobilni kompostnik, nato pa z neprilagojenim hitrostjo treščil v novi prizidek Peltattijevih. To je vznejevljilo gospodarja hiše Radeta, ki je v tistem trenutku na divanu prek nepravljene televizorja spremljal igre v Nagantu in prišlo je do prehrivanja. Popisali so oba, vročekrvi Bine pa je še kar grozil, zato so ga odpeljali v "mirnejše kraje".

Zadirčni Bine bi kar grozil ali manta ne naredi ČLOVEKA

Očitno pa zgledi vlečeo: vzor mladim delikventom so pogosto stari, prevezani mački in otopeli kriminalci.

Razred zase je zagotovo Zvezdana Škrt, vitalna upokojenka z zajetno kartoteko : že zdavnaj je prerasla okvrej žeparjenja, prosačenja, odltujive poljsčin ter črne sečnje, zdaj pa je odvečno energijo usmerila v tujo pošto. Z doma izdelanim vitrihom najprej diskretno vlovi v žen naprej izbrani nabiralnik, shrani voščilnice, seveda pa prebere pisma in jih nato onečedi s fekalijami. Svoj ritual zaključi s starim trikom: oškodovancu 2x potrka na vrata, pusti odtis blatne roke ter se z zaigrano hibo odzbleje naprej.

Film Iztrebljenec mi je dal krila ...
Le zapeka me lahko ustavi.

Črnomašec Vili Čar rad zahaja v naše loge - pa ne samo zaradi številne žlahete, marveč tudi zaradi družbeno samozučitne strasti, ki ga ima v oblasti. Nedeljsko oblecen in s trofejnim, a še vedno nevarnim orožjem na prsih vzdržuje red in mir na kolovozih, legitimira prišleke iz Loke, občasno pa izstrelji tudi kakšen rafal, vendar kot pravi sam, zgojni preventivno. Meri v glavnem na okna in balkone, kjer najgeljni ne uspevajo simetrično, vedno željan prepriča pa se rad postavi po robu tudi nevzgojeni mladeži, ki si želi starega papirja ...

"Kar je dobro - ni slab! In dokler stvari ne bodo "pošlihtane", ne bom zatisnil očesa. Sicer pa mi je vzdevek Rafael prav všeč," nam je po sledovalnem teku namignil kleni trdoživ Vili Čar.

Vse krajane opozarjam na previdnost in povečano budnost, naslednja številka pa bo razkrila anomalije ter prestopništva Rakove in Lobodove ulice.

P.S. Pišite nam, kaj si o vsem tem mislite Vi!

Redakcija:
Izvršni producent: I. Robavs
Zvokovna obdelava: Končar,
Benedejčič

Trd kamera: Grabež,
Škraba
Kaskaderji: Bulc, Burc,
Bunc

ŠALE IN ANEKDOTE O TRZINCIH OBJAVLJENE V ODSEVU PRED 20. LETI

Se še kdo spomni, kakšen je bil Odsev pred dvajsetimi leti? Ko smo listali stare orumene liste predhodnika sedanjega Odseva smo se večkrat nasmejali in ugotavljali, da ne bi bilo slabo, če bi kakšen članek ponatisnili, saj smo se včasih ubadali s problemi, ki nas še zdaj tarejo. Zanimivo je videti, kako smo se stvari lotevali takrat in kako se jih zdaj.

Za pokušino tokrat objavljamo nekaj starih anekdot in šal objavljenih v Odsevu št. 4. leta 1977:

Da so Trzinci nekoč veljali za ljudi, ki so bili veči urno zanetiti in poiskati kakšen pretep, ni potreben posebej pisati. Do tega slovesa so jim dosti pomagale gasilske veselice, katerih nekoč ni zamudil nihče, če se je imel za prvega Trzincem: ne samo zaradi dobre kapljice, plesa in žensk, tam se je vedno našel tudi kak tuječ, ki je vil "vreden batin", ki so jih domači fantje prav radi delili, samo če je bil kdo voljan sprejemati.

No, če pa jih ni bil...

Zaradi takih primerov so Trzinci vedno nosili s seboj tudi razne bojne oziroma obrambne "priporočke", najsi je bil to navaden kolicek, žepni nožiček ali "pibeč", kot so mu rekli, ali pa kaj podobnega. Pa se je razvil nekoč med očetom in sinom, ki sta se ravno odpravljali na veselico, tale pogovor:

Oče pomenljivo: "Imaš pibeč s sabo?" "Menda ja!" odgovorja sin, oče pa ni hotel verjeti sinu na vesodo: "Pokaži!" Poba izvleče na dan že večkrat rabljen in zarjavel nožič in ga pomoli očetu. Ta ga nekaj časa kritično ocenjuje in ogleduje, nato pa se razjezi: "Smrkovi! Poglej kolk je zarjavov! Boš še kakšnega zastrupu z nim!"

In ker so bili, kot smo že v prejšnjih vrsticah izvedeli, Trzinci "športniki" in krepki fantje, ki so radi jedli in še rajši pili, ni bil med prejšnjimi generacijami redek tak, ki je dočakal drugega Abrahama - sto let, po domače - ali pa se mu je vsaj krepko približal. Marsikateremu takemu pa se je zgodilo, da je lažje krotil "Matilda", kot pa hodil vštric z razvijajočo se tehniko.

Tako se je zgodilo tudi trzinškemu Lojetu, ki je bil klub svojim letom še dokaj čil in zdrav. Kako pa "ista petrolejka", ki se na "knof" prižge, lahko brez petrolma gorja pa mu niso mogli dopovedovati. Tudi o radiju je imel precej svojo predstavo in "tisti ljudje, ki po kishi skačejo pa vpijejo", mu niso bili nikdar preveč pri srcu. Pa so mu enkrat otroci precej glasno navili radio in se - kot je pri njih navada - počasi raztepli naokrog, tako da je Lojze ostal v sobi sam s prizganim radiom. Operni pevec, ki je neumorno preizkušal svoj hrumeči bas, se ni in hotel utruditi in atu je počasi zrasel do vrha glave. A kako mu zapreti ust? Vedel je, da se to precej enostavno uredi, če vrtiš tiste gumbe, ampak kako in katere, mu pa ni bilo povsem jasno. Ker pa je vseeno mislil, da poskusiti ni greh, se je skobaval iz postelje, in upirajoč se na svojo palico, pridrsl do radia in začel vrteti gume.

Toda smola! Zavrtel je v napačno smer in pevec se je začel dreti še z večjo ihto.

Oče nekaj časa opazuje to čudno spremembo, kar naenkrat pa se preplašeno obrne, odvrže palico in med tekom iz sobe na ves glas zatarna:

"O ježesh, pomagajte! Zdej sm ga pa še razrdažu!"

Trzinska znamenitost so tudi lovci. Pa ne samo zaradi dobrih "šicov", tudi zaradi "štosov", ki jih nikdar ne zmanjka. Zadnjič so Mengšanom povedali tegale:

Sedijo očetje zajci zvečer na njivi in igrajo tarok. Igra je ravno na višku, ko priteče sinto zajec in ves upehan izdavi:

"Oči, oči, bežite! Lovci gredo!"

"Kakšni lovci?"

"Čisto ta zaresnil! Že na koncu njive so!"

"A' so trzinski zraven?"

"Ne. Samo mengeški so!"

Po teh besedah očej zajec mirno potreplja sinka po uhljih, se obrne h kvarpotirske druščini in predlaga mešalcu kart:

"Daj, zmesaj še kakšne dve runde, potem bo pa res treba počas spokat."

Zdravnikove nasvete Trzinci zelo spoštujejo. To dokazuje tudi tole Jožetovo naročilo gostilničarčki:

"Dons mi pa sam čaja prnes, Micka! Mi je dohtar ves alkohol prepovedu pit ... Pa da ne boš pozabila ruma notr nalit!" še zavpije za rno in se vsede k zbrani druščini.

Takdo se v trzinskih "hramih radosti" ponavadi začne prvo dejanje.

Kakšno pa je zadnje? Marsikdaj odvijajoče se takrat, ko že "Luna sije in kladivo bije trudne, pozne ure že", lahko tudi takole:

Ura se bliža eni po polnoči, ko se Jože, malo bolj na široko, da lažje obvladuje svojo neuravnoteženo postavo pred padcem, odpravi domov, kamor tudi srečno prispe. Potihoma odpre vrata, si sezuje čevlje in se po prstih odploži do kuhinje, kajti zbuditi prelubo ženičko ob tej pozni uri, zanj res ni ponemeno nič dobrega - to Joža sam prav dobro ve.

Toda, glej ga zlomka:

"Kje si pa spet bandat tolk časa, pijandura stara?" se nežno oglaši zvezre prebujena ženka.

"Kolk je pa ura?" "Kolk, deset!" se maže Jože iz zagate.

Pa spet nova smola! Prav tedaj cerkvena ura udari eno.

"Lažnivc ti grdi! Posluš, ranokar je cerkvena eno odbila!", je še naprej raznežena Micka.

Ampak Jože se ne da!

"Ja hudiča, kdaj si pa že slišala, da bi nule bilo!"

Čeprav se ga Trzinci včasih radi "nacukajo", pa kaj neradi vidijo, da to pride v javnost. Tak je bil tudi Francelj, zgodilo pa se je naslednje:

Ko je prišel v gostilno, je bil še čisto trezen. Potem pa vse manj in ko se je začelo večeriti, že ni več vedel, ali on hodi okrog točilne mize ali točilna miza okrog njega. In treba je bilo iti tudi domov. Šel je. Najprej po dveh, nato po treh in nazadnje se je izkazalo, da je najbolje obneseo vse štiri. Klub temu, da je bil "pod gasom", je svojo pot ubral preko travnikov, da ne bi bil vsem na očeh, kot mu je vedno očitala žena, kadar je naredil kako neumnost. Šel je torej preko travnikov in mimo bajera, tam pa so veselo prepevale žabe. Ravnov, ko je premišljeval koliko teh vragov mora biti tam notri, da tak koncert skup spravijo, ko ga presenetí sosed, ki se je že na vse zgodil tam mino odpravil po gobu.

"Kaj pa ti tukaj, Francelj?"

Francelju je postal ključ pijanosti nekoliko vroče, vseeno pa se je hitro znašel:

"I... kaj hudiča! Tisto rego iščem, ki ves čas čez poj!"

(šale je zbral Tone Orel)

Nasvidenje aprila!

SVETILA

odprtvo od 8.00 do 19.30
sobote od 8.00

Tel.: 061/719-560, Tel./fax.: 061/719-564

SLAŠČIČARNA OGER

IZ STAREGA TRZINA

VSEM ŽENAM ČESTITAMO ZA MATERINSKI DAN!

VSEM KRAJANOM TRZINA ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE

PRAZNIKE!

Odprtvo imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in prazničnih od 7.00 do 22.00.

NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE VEDNO DOBRODOŠLI!

Trzin, Mengška cesta 26, tel: 715 699.

Canon BJC - 250

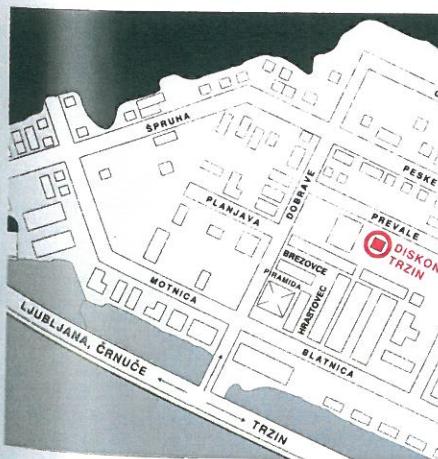
OSEBNI BARVNI TIŠKALNIK

BIRING

Motrica 5, 1236 TRZIN tel. prodaje 061 189 55 88

TRGOVSKO PODIJETJE "MIMESA". DISKONT ŽIVIL IOC TRZIN. Dobrave 6, vam po ugodnih cenah nudi razno blago, še posebno pa priporočamo:

Pivo Union 0,5 ploč. 119,00 SIT

Prašek Ariel 3,6 kg PVC 899,90 SIT

Prašek Persil 3,6 kg PVC 849,90 SIT

Olje rastlinsko 1l st. Zvezda 199,90 SIT

Olje rastlinsko 1l st. Cekin 199,90 SIT

Kompot breskev 850 g 159,90 SIT

Kompot marelice 850 g 199,90 SIT

Ledeni čaj Sola breskev 1,5 l 179,90 SIT

Sokovi Rotaler 1l BP od 95,00 SIT dalje

Sladkor 1kg PVC 145,00 SIT

Italijanske testenine 500 g 82,00 SIT

KUPCEM ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Trgovsko podjetje
MIMESA d.o.o Trzin,
Dobrave 6, tel.: 162-12-83.